

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของตำบล

เทศบาลตำบลนาประดู่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตาม “ พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ” ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยยกฐานะจากสุขาภิบาลนาประดู่เป็นเทศบาลตำบลนาประดู่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะที่ตั้ง อาณาเขตและเขตปกครองเทศบาลตำบลนาประดู่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ห่างจากอำเภอโคกโพธิ์ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดปัตตานีไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๒๙ กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙ (ถนนเพชรเกษม มีพื้นที่ประมาณ ๔.๓๒๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๗๐๓ ไร่ ประกอบด้วยหมู่ที่ ๑ บางส่วน และหมู่ที่ ๖ ของตำบลนาประดู่ และมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	จด หมู่ที่ ๗	เขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาประดู่
ทิศใต้	จด หมู่ที่ ๑	เขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาประดู่
ทิศตะวันออก	จด หมู่ที่ ๕	เขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาประดู่
ทิศตะวันตก	จด หมู่ที่ ๒,๓	เขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาประดู่

คำอธิบายเขตเทศบาลตำบลนาประดู่

หลักเขตที่ ๑ ตั้งอยู่ปากตะวันออกของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙ (บ้านนาเกตุ-บ้านเนียง) ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙ (บ้านนาเกตุ-บ้านเนียง) ตัดกับทางรถไฟสายใต้ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙(บ้านนาเกตุ-บ้านเนียง ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร)

ทิศเหนือ

ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ เป็นแนวตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ปากตะวันออกของถนนกรมโยธาธิการ ปน.๒๐๐๔ (บ้านนาประดู่-บ้านวังกว้าง) ตัดกับทางรถไฟสายใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวถนนกรมโยธาธิการ ปน.๒๐๐๔ (บ้านนาประดู่-บ้านวังกว้าง) ระยะ ๘๐๐ เมตร

ทิศตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นแนวตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ที่ปากเหนือของทางรถไฟสายใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางรถไฟสายใต้ตัดถนนกรมโยธาธิการ ปน.๒๐๐๔ (บ้านนาประดู่-บ้านวังกว้าง) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวทางรถไฟสายใต้ระยะ ๖๗๕ เมตร

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นแนวตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งอยู่ที่ปากใต้ของทางหลวงแผ่นดินที่ ๔๐๙ (บ้านนาเกตุ - บ้านเนียง) ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗๒ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙ (บ้านนาเกตุ - บ้านเนียง) ระยะ ๘๐๐ เมตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับลูกคลื่นเนินเขาเตี้ย โดยทางทิศเหนือจะเป็นลูกคลื่นเนินเขาค่อยๆลาดลงมาทางใต้ บริเวณชุมชนในเขตเทศบาลเป็นพื้นที่ราบสูงบางพื้นที่ ไม่มีปัญหาน้ำท่วมขังในช่วงฤดูฝน ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปเป็นแบบร้อนชื้น ในช่วงฤดูร้อนอากาศค่อนข้างร้อนอบอ้าว ส่วนในฤดูฝนจะมีฝนตกชุก ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมของทุกปี

๑.๔ ลักษณะของดิน

เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจึงมีการใช้ที่ดินเพื่อการเพาะปลูก ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ สวนมะพร้าว มีการใช้พื้นที่เพื่อการทำนา และการเลี้ยงสัตว์เป็นบางส่วน

๑.๔.๑ การเกษตรกรรม

เกษตรกรส่วนใหญ่ทำสวนยางพารา มะพร้าว ทำนา และทำสวนผลไม้ โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณร้อยละ ๘๐ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญคือ ยางพารา ผลไม้ตามฤดูกาล เช่น ลองกอง ทุเรียน พืชที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร คือยางพารา โดยประชาชนนิยมจำหน่ายในรูปแบบน้ำยางสดให้กับพ่อค้าในท้องถิ่น

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำ คลอง จำนวน ๑ สาย ได้แก่ คลองบ้านนาประดู่ เทศบาลมีพื้นที่ติดกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว เป็นเขตป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งน้ำที่ใช้รองรับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่

การระบายน้ำเขตเทศบาลตำบลนาประดู่ประสบกับปัญหาน้ำท่วมคิดเป็นร้อยละ ๑๑ ของพื้นที่เป็นน้ำไหลหลากระยะเวลาเฉลี่ยที่น้ำท่วมขังสูงสุด ๒ วัน ประมาณเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น ๗ ชุมชน

ชุมชน	ชื่อชุมชน	ผู้ปกครอง	หมายเหตุ
๑	ชุมชนบ้านนาประดู่	นางวิภาวดี ประทีป	ประธานชุมชน
๒	ชุมชนหน้าวัดนาประดู่	นางสมใจ สมบัติยานุชิต	ประธานชุมชน
๓	ชุมชนขาคีม	นางจินตนา เข้มโคกกรวด	ประธานชุมชน
๔	ชุมชนต้นเลียบ	นายรัฐพงศ์ สุวรรณแพทย์	ประธานชุมชน
๕	ชุมชนตลาดนัดนาประดู่	นางเสาวนิตย์ อภิตีศิริพิบูลย์	ประธานชุมชน
๖	ชุมชนตลาดใหม่	นายแวอับดุลกอเด ดอเลาะ	ประธานชุมชน
๗	ชุมชนโคกสูง	นางสาวสุวรรณี ชุมณี	ประธานชุมชน

ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔

หมู่ที่ ๑ นาประดู่	หมู่ที่ ๖ ตลาดนาประดู่
จำนวนประชากร ๑,๒๓๕ คน	จำนวนประชากร ๑,๘๗๓ คน
เพศชาย ๕๘๖ คน	เพศชาย ๙๑๕ คน
เพศหญิง ๖๔๙ คน	เพศหญิง ๙๕๘ คน
ครัวเรือน ๕๙๙ ครัวเรือน	ครัวเรือน ๘๑๖ ครัวเรือน

๒.๒ การเลือกตั้ง : ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ข้อมูลหน่วยเลือกตั้งและจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

สมาชิกสภาและนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่

เขตเลือกตั้งที่ ๑

เขตเลือกตั้ง	หน่วยเลือกตั้งที่	สถานที่เลือกตั้ง	ครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	รวมทั้งสิ้น (คน)
๑	๑	อาคารป้องกันเทศบาลตำบลนาประดู่	๒๒๔	๒๙๓	๓๔๘	๖๔๑	๑,๒๓๐
๑	๒	โรงเรียนวัดนาประดู่	๒๒๘	๒๖๕	๓๒๔	๕๙๓	

เขตเลือกตั้งที่ ๒

เขตเลือกตั้ง	หน่วยเลือกตั้งที่	สถานที่เลือกตั้ง	ครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	รวมทั้งสิ้น (คน)
๒	๑	โรงเรียนบ้านนาประดู่	๑๖๑	๓๒๕	๓๑๗	๖๔๒	๑,๒๒๙
๒	๒	ลานอเนกประสงค์ชุมชนตลาดนัดนาประดู่	๒๐๖	๒๗๔	๓๑๓	๕๘๗	

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร : ที่มา (งานทะเบียนราษฎร) ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

หมู่ที่ ๑ นาประดู่	หมู่ที่ ๖ ตลาดนาประดู่
จำนวนประชากร ๑,๒๓๕ คน	จำนวนประชากร ๑,๘๗๓ คน
เพศชาย ๕๘๖ คน	เพศชาย ๙๑๕ คน
เพศหญิง ๖๔๙ คน	เพศหญิง ๙๕๘ คน
ครัวเรือน ๕๙๙ ครัวเรือน	ครัวเรือน ๘๑๖ ครัวเรือน

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร : ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

หมู่ที่ ๑ นาประดู่

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
ยอดรวมทั้งหมด	๕๘๖	๖๔๙	๑,๒๓๕
อายุ ๐ -๑๘ ปี	๑๑๗	๑๐๕	๒๒๒
อายุ ๑๙-๖๐ ปี	๓๕๓	๓๙๐	๗๔๓
อายุ ๖๑-๑๐๑ ปี	๑๑๖	๑๕๔	๒๗๐

หมู่ที่ ๖ ตลาดนาประดู่

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
ยอดรวมทั้งหมด	๙๑๕	๙๕๘	๑,๘๗๓
อายุ ๐ -๑๘ ปี	๒๒๐	๑๙๙	๔๑๙
อายุ ๑๙-๖๐ ปี	๕๓๓	๕๒๙	๑๐๖๒
อายุ ๖๑-๑๐๑ ปี	๑๖๒	๒๓๐	๓๙๒

๔.สภาพทางสังคม

๓.๑ การศึกษา : หน่วยเป็นแห่ง

-โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลนาประดู่

-โรงเรียนบ้านนาประดู่

-โรงเรียนวัดนาประดู่

-โรงเรียนปรีชาญาณวิทยา

-ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลนาประดู่

-ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ดารุลมุตตากีน

๓.๒ สาธารณสุข : หน่วยเป็นแห่ง

-โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลนาประดู่

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง : หน่วยเป็นกิโลเมตร (กม.ข้าง)

ทางรถยนต์ มีทางหลวงหมายเลข ๔๐๙ ถนนเพชรเกษม เป็นถนนสายหลักที่ติดต่อกันได้ระหว่างเทศบาลตำบลนาประดู่กับจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานีและอำเภออื่นๆได้ในทุกพื้นที่ ส่วนถนนที่ใช้สัญจรไปมาในเขตเทศบาลมีทั้งถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนหินคลุกลูกรัง ใช้สัญจรไปมาได้สะดวก การจราจรมีสภาพคล่องตัวเนื่องจากเป็นชุมชนที่มีความหนาแน่นน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับชุมชนเมือง

ทางรถไฟ มีสถานีรถไฟ 1 สถานี คือสถานีรถไฟนาประดู่โดยมีรถหยุดรับส่งผู้โดยสารเฉพาะขบวนรถท้องถิ่นและรถเร็ว ส่วนขบวนรถด่วนและขบวนรถด่วนพิเศษ ไม่หยุดรับส่งผู้โดยสาร

ตารางเวลาเดินรถไฟ สถานีนาประดู่

ลำดับ	เลขขบวนรถ	ต้นทาง-ปลายทาง	ประเภทรถ	ถึงนาประดู่เวลา
๑	๔๕๖	ยะลา – นครศรีฯ	ท้องถิ่น	๐๗.๐๗
๒	๔๔๘	สุโขทัย-ลก - สุราษฎร์ธานี	ท้องถิ่น	๐๙.๐๖
๓	๔๕๒	สุโขทัย-ลก - นครศรีฯ	ท้องถิ่น	๑๑.๕๖
๔	๑๗๐	ยะลา – กรุงเทพฯ	เร็ว	๑๒.๕๗
๕	๑๗๒	สุโขทัย-ลก - กรุงเทพฯ	เร็ว	๑๓.๕๒
๖	๔๖๔	สุโขทัย-ลก - พัทลุง	ท้องถิ่น	๑๕.๐๐
๗	๑๗๑	กรุงเทพฯ – สุโขทัย-ลก	เร็ว	๐๘.๑๙
๘	๔๖๓	พัทลุง – สุโขทัย-ลก	ท้องถิ่น	๐๙.๒๖
๙	๑๖๙	กรุงเทพฯ – ยะลา	เร็ว	๑๐.๕๘
๑๐	๔๕๑	ชุมทางเขาชุมทอง – สุโขทัย-ลก	ท้องถิ่น	๑๑.๕๔
ลำดับ	เลขขบวนรถ	ต้นทาง-ปลายทาง	ประเภทรถ	ถึงนาประดู่เวลา
๑๑	๔๔๗	สุราษฎร์ธานี - สุโขทัย-ลก	ท้องถิ่น	๑๔.๕๖
๑๒	๔๕๕	ชุมทางเขาชุมทอง – ยะลา	ท้องถิ่น	๑๖.๒๖

ที่มา : การรถไฟแห่งประเทศไทย

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมเกือบทั่วถึงทั้งเขตเทศบาล

๕.๓ การประปา

เทศบาลตำบลนาประดู่เป็นผู้ดำเนินการกิจการประปา โดยเป็นประปาแบบบาดาลใช้น้ำใต้ดินมาผลิตเป็นน้ำประปา มีครัวเรือนในเขตเทศบาลที่ขอใช้น้ำประปา จำนวน ๗๑๙ ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

การใช้โทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาลทั้งหมด หน่วยงานที่มีเครือข่ายวิทยุสื่อสารในพื้นที่ได้แก่ สถานีตำรวจภูธรนาประดู่ และงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลนาประดู่ นอกจากนี้ยังมีระบบกระจายเสียงไร้สายของเทศบาลครบทุกชุมชน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

มีที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

เกษตรกรส่วนใหญ่ทำสวนยางพารา มะพร้าว ทำนา และทำสวนผลไม้ โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณร้อยละ ๘๐ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญคือ ยางพารา ผลไม้ตามฤดูกาล เช่น ลองกอง ทุเรียน พืชที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร คือยางพารา โดยประชาชนนิยมจำหน่ายในรูปแบบน้ำยางสดให้กับพ่อค้าในท้องถิ่น

๖.๒ การปศุสัตว์

ส่วนมากเป็นการเลี้ยงเพื่อการบริโภคภายในครัวเรือน หรือจำหน่ายเป็นรายได้เสริม เช่น สุกรและเลี้ยงโค แพะ และไก่พื้นเมือง เป็นต้น

๖.๓ การบริการ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ , ไปรษณีย์ไทย , ตลาดสด , ร้านค้าทั่วไป

๖.๔ การท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลนาประดู่ เป็นทางผ่านของแหล่งท่องเที่ยวสำคัญคือ วัดช้างให้ และอุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว รวมทั้งวัดทรายขาว มีนักท่องเที่ยวแวะเวียนมาซื้อสินค้า ชื้อขนมเปี๊ยะซึ่งเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของนาประดู่ ผลไม้ รวมทั้งหยุดพักรับประทานอาหาร

๖.๕ แรงงาน

จากจำนวนประชากรในวัยแรงงาน (อายุระหว่าง ๑๕-๖๐ ปี) ของตำบลนาประดู่ มีประมาณร้อยละ ๘๐ ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม โดยอาศัยแรงงานในครัวเรือนเป็นหลักและมีบางส่วนเป็นแรงงานจ้าง ซึ่งจะจ้างจากเพื่อนบ้านและคนในพื้นที่ รวมทั้งแรงงานจากบริเวณตำบลใกล้เคียง ซึ่งยังไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง และว่างเว้นจากฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตของตนเอง

รายได้ส่วนใหญ่เกิดจากผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕-๖๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๕ และรายได้ที่เฉลี่ยน้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๐

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ ร้อยละ ๘๐
- ศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๒๐

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๗.๒.๑ ประเพณีสงกรานต์ ซึ่งถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของชาวไทย ตรงกับ วันที่ ๑๓ เดือน เมษายน เทศบาลตำบลนาประดู่ และพี่น้องประชาชนในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียง จะเข้าร่วมกิจกรรม สรงน้ำพระ รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ทำบุญตักบาตร ซึ่งเทศบาลจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

๗.๒.๒ ประเพณีวันสารทหรือประเพณีเดือนสิบ เป็นงานบุญประเพณีของคนภาคใต้ ที่ได้รับ อิทธิพลด้านความเชื่อซึ่งมาจากทางศาสนาพราหมณ์ โดยมีการผสมผสานกับความเชื่อทางพระพุทธศาสนาเข้ามาในภายหลัง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ดวงวิญญาณของบรรพชนและญาติที่ล่วงลับ ซึ่งได้รับการปล่อยตัวมาจากนรกที่ตนต้องจองจำอยู่ เนื่องจากผลกรรมที่ตนได้เคยทำไว้ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยจะเริ่มปล่อยตัวจากนรกในทุกวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๐ เพื่อมายังโลกมนุษย์โดยมีจุดประสงค์ในการมาขอส่วนบุญจากลูกหลานญาติพี่น้อง ที่ได้เตรียมการอุทิศไว้ให้เป็นการแสดงความกตัญญูทดแทนต่อผู้ล่วงลับ หลังจากนั้นก็จะกลับไปยังนรก ในวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐

๗.๒.๓ ประเพณีวันออกพรรษาหรือชักพระ เป็นประเพณีของชาวภาคใต้ โดยจะปฏิบัติกันในช่วงออกพรรษา (วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑) ซึ่งมีความเชื่อว่า ครั้นสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าได้เสด็จไปจำพรรษา ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อโปรดพระมารดา พอถึงช่วงออกพรรษา พระพุทธเจ้าจะเสด็จกลับยังโลกมนุษย์ ทำให้ชาวบ้านมีความปราบปลื้มมาก จึงอันเชิญพระพุทธองค์ขึ้นประทับบนบุษบกและแห่ไปยังที่ประทับของพระพุทธองค์ ครั้นเลยสมัยพุทธกาลชาวบ้านจึงนำพระพุทธรูปมาแห่สมมุติแทนพระพุทธองค์ซึ่งเทศบาลตำบลนาประดู่จะจัดกิจกรรมประมาณเดือนตุลาคม มีการทำบุญตักบาตร ตกแต่งเรือพระ ประภาคารเรือพระ

๗.๒.๔ ประเพณีวันลอยกระทง เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาวไทยทุกคน วันลอยกระทง ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ มักตกอยู่ในราวเดือนพฤศจิกายน ประเพณีลอยกระทง นี้กำหนดขึ้นเพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์ และขอขมาต่อพระแม่คงคา กิจกรรมจะจัดขึ้นประมาณเดือนตุลาคม – เดือนพฤศจิกายน กิจกรรมลอยกระทง ประภาคารนางนพมาศและการแสดงบนเวที

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาที่ใช้กันบ่อยครั้ง ได้แก่ ภาษากลาง, ภาษามลายูท้องถิ่น และภาษาใต้

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกของเทศบาลตำบลนาประดู่ ได้แก่ ขนมเปี๊ยะ เป็นต้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำ คลอง จำนวน ๑ สาย ได้แก่ คลองบ้านนาประดู่ เทศบาลมีพื้นที่ติดกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว เป็นเขตป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งน้ำที่ใช้รองรับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่

๘.๒ ป่าไม้

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับลูกคลื่นเนินเขาเตี้ย โดยทางทิศเหนือจะเป็นลูกคลื่นเนินเขาค่อยๆลาดลงมาทางใต้ บริเวณชุมชนในเขตเทศบาลเป็นพื้นที่ราบสูงบางพื้นที่ ไม่มีปัญหาน้ำท่วมขังในช่วงฤดูฝน

๘.๓ ภูเขา

ในเขตเทศบาลตำบลนาประดู่ ไม่มีพื้นที่ภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เทศบาลตำบลนาประดู่ เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งน้ำที่ใช้รองรับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญสิ่งแวดล้อม แต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงต่างก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็ขึ้นอยู่กับว่าอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เอง

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวพร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากร

ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑. สาระของยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒. ระบบและกฎหมายมีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓. กลไกสู่การปฏิบัติมีกลไกที่สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒
(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย ทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน ที่สำคัญได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คุณภาพบริการสาธารณะและบริการสาธารณสุข สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูง ก่อให้เกิดความแตกแยก นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติร้อยละห้าหรือและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมืองและการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนมีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเพราะการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ และการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศยังล่าช้า

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

หลักการ

ยึดหลัก **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาที่ยั่งยืน และคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา** ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา

ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์กรระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนา ได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผนขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลังให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ จะเป็นแผนแรก ที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยง สู่การขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ต้องเชื่อมต่อการปฏิบัติที่ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปี โดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญ (Flagship Program) และประเด็นพัฒนาเชิงบูรณาการที่สำคัญ ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ จะทำให้ระบบการจัดสรร งบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน กฎระเบียบวินัยทาง การเงินและการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ มีแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และกำกับ ให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมือง เกิดผลสัมฤทธิ์ และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภาพัฒนาฯ แห่งชาติ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปี ต่อจากนี้

ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยแม้ว่า ได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย ยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนายังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี และปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัยและขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้ เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นมากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดน โดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ส่งผลให้มีการรวมตัวด้านเศรษฐกิจของกลุ่มต่าง ๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น ประเทศเศรษฐกิจใหม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และเวียดนาม ซึ่งมีแรงงานราคาถูกและมีมาตรการอื่นๆ ประกอบในการดึงดูดการลงทุน จากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นการพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้สังคมโลกมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยง อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว

ในขณะเดียวกันประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัยมากขึ้น จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ปัญหาความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ รวมทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดและกลุ่มคนจนที่สุดสูงถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ เนื่องจากการกระจายโอกาสการพัฒนาไม่ทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้นทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม มีปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนในกลุ่มต่าง ๆ เนื่องจากการจัดการทรัพยากรธรรมชาติมีลักษณะรวมศูนย์ขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ประกอบกับสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนมากขึ้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยมากกว่าในอดีตภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยง อย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหารากฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะการบูรณาการ และใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อ ยกกระดับศักยภาพของประเทศ โดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่ง ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการ กำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจนเฉพาะเจาะจง และ สอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนากับการ นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม

๒. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็น อัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และ สถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี แบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and

Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนา ของประเทศทั้งระบบ

๓. การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากร ในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตาม ความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการ ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

๔. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดการบริการของรัฐ ที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดิน ทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดการบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและ คุณภาพ ตลอดจน สร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับ ผลประโยชน์จากการ พัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่ม ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๕. การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทุนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้างสังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการทำธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

๖. การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด

๗. การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่กับการ วางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคน และโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster)

๘. การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจ ดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

๙. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิด ความสมดุล และยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบ นิเวศ และ ศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจร ทั้งการ ผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑๐. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยาย ฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และนำ ผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาศูนย์เชื่อมโยงด้าน คมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง กรอบความร่วมมือเขต เศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความ ร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนาชายแดนไทย-มาเลเซีย และ ภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๑๑. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และ วิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคม ผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๑๒. การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุน การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลด มลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและ การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้าน ภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๑๓. การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทาง ความคิดและ อุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการ เตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑๔. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตติมิชอบและการสร้าง ธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจ รับผิดชอบที่ เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีด ความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและ

ในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๑๖. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่ สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑๗. การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนา อย่างเต็มที่มี มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าชัดเจนใน ระดับปฏิบัติการ และในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการ ทางภาษี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ในเวทีโลก และสนับสนุนการขับเคลื่อน การพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๑๘. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๑๙. การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้ สามารถแข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเสี่ยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้ อย่างเข้มข้น พัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ตลอดจนขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

๒๐. การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำคำของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการทั้งเชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุงระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบ วินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่ง ที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมใน การเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมือง เพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และโลก

๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานราก มีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่ เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาด กลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้า และบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและ บริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการ ให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี

และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการ ขยายตัวของ ภาคการผลิตและบริการ

๒.๔ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการ อย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ที่ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และ ความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่ง สินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการ กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการ พัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่า การลงทุนและการส่งออกของ ไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ดำเนินการแทนได้ ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ และอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมี ประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มี ความรู้ ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตาม กรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทาง การศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่ คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรอง และเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤต ค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไป จึงต้องให้ความสำคัญกับการ วางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของ สังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุข ภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

(๒) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัยปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็งอาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบางและส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของ คุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

(๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

(๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและ

ครัวเรือน การปรับ องค์การการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและ การออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลากว่าหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้ง ฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้าการพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความ เชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และการค้าการลงทุน

เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบัน เพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบ เพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้ง การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

- (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้าง สมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

- (๔) ส่งเสริมการ ผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของประเทมหาอำนาจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานา ประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ สู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

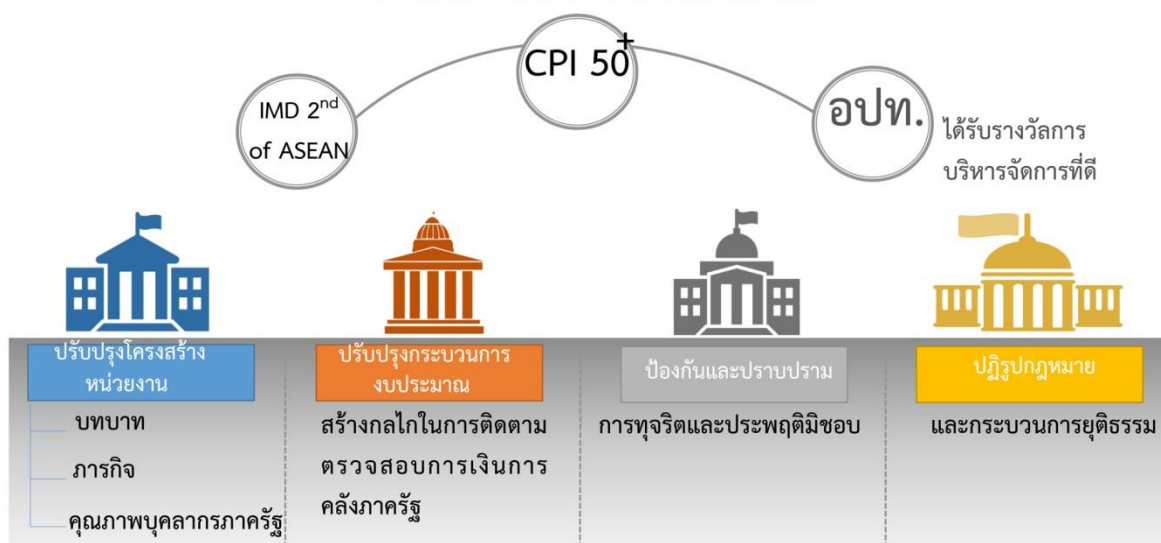
- (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิด ความสงบในสังคมและดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
- (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล
- (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการ พัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ ยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย

การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่าง จริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และ การลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้ การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
- (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม
- (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และ ปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มี ข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความซ้ำซ้อนของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา)

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนา ระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

(๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

การพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้าน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับ ประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศ สู่สังคมนวัตกรรมได้

การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและ ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนา ผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการออกแบบและ การจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย

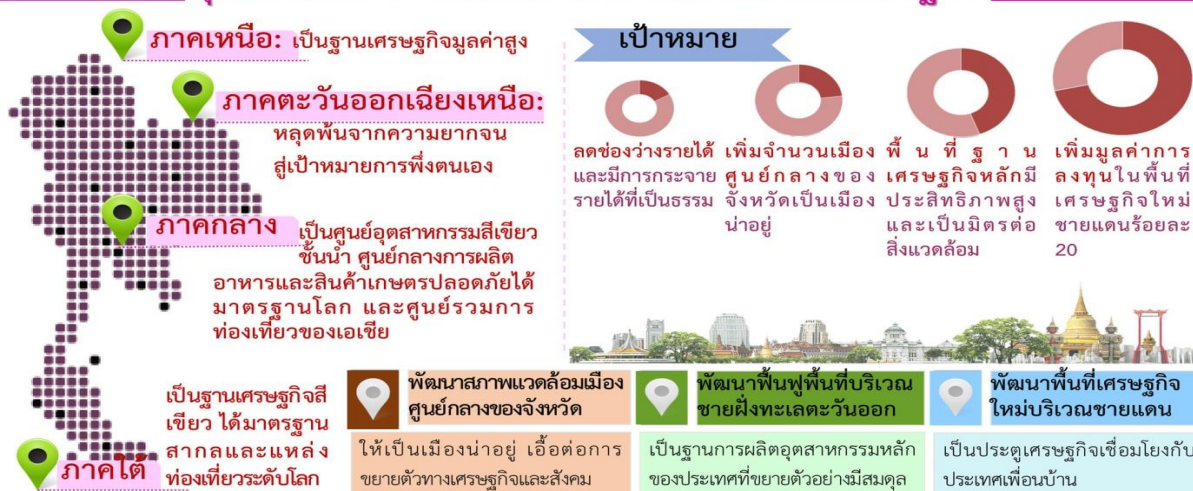
(๓) พัฒนา สภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการคาดการณ์การลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการ กระจุกตัวของพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจ ชี้นำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อม เมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมี ส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาค ประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็น ฐานการผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของ พื้นที่ พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิด เสรี เปิดเสรี และเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการ พัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่น ๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการ ขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนิน ยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาด ใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และ ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ ที่ ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้ง มีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาสำคัญ

- (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
- (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
- (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
- (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย
- (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
- (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
- (๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
- (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
- (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน

ภาคใต้ชายแดนพึ่งพิงภาคการเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจหลัก ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ซึ่งยังใช้ รูปแบบการผลิตแบบดั้งเดิม และมีการแปรรูปขั้นต้นเพื่อการส่งออก ทำให้ได้รับผลกระทบจากความผันผวน ของราคา นอกจากนี้ภาพลักษณ์ความไม่ปลอดภัยจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ส่งผลต่อภาวะการค้า และการลงทุน อย่างไรก็ดี ภาคใต้ชายแดนเป็นแหล่งทำการประมงที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์และมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม รวมทั้งมีพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเมืองชายแดน มีจุดที่ตั้งที่ได้เปรียบในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างพื้นที่ภาคใต้และมาเลเซียรวมทั้งสิงคโปร์ ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลอยู่ระหว่างดำเนินโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อพัฒนา

อุตสาหกรรมเกษตร อำเภอนองจิก การพัฒนาการค้าและการท่องเที่ยว อำเภอสุโขทัย-ลก และอำเภอเบตง เพื่อสร้างงาน และรายได้ให้กับประชาชน ควบคู่ไปกับการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศและเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียและ สิงคโปร์ชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระดับการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค
๒. เพื่อพัฒนาเมืองชายแดน (สุโขทัย-ลก และเบตง) ให้เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยวของภาค
๓. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านรายได้การศึกษาและสาธารณสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายแดนขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคได้ขยายแดนลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายแดน	๘๒,๔๒๑ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ๐.๘๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคได้ขยายแดนลดลง	๐.๔๔๕ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้	๔๕,๕๖๗ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
ผลิตภาคเกษตรภาคใต้	ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า
ขยายแดน	หดตัวร้อยละ ๒.๖๒	ร้อยละ ๑.๑๙	ร้อยละ ๑.๑๙	ร้อยละ ๑.๑๙	ร้อยละ ๑.๑๙	ร้อยละ ๑.๑๙
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาคใต้ขยายแดน	๖,๗๒๖.๘๓ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
ภาคใต้ขยายแดน	ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า	ไม่ต่ำกว่า
ขยายตัว	ร้อยละ ๐.๘๘	ร้อยละ ๒.๖๖	ร้อยละ ๒.๖๖	ร้อยละ ๒.๖๖	ร้อยละ ๒.๖๖	ร้อยละ ๒.๖๖

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไม้ผล โดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการปลูก การบำรุงรักษา พัฒนารายสาขายพันธุ์ที่เหมาะสม กับพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต และการเก็บเกี่ยวผลผลิต รวมทั้งการแปรรูปและ เพิ่มมูลค่าผลผลิตประกอบด้วย

(๑) ยางพารา ผลิตรั้วยางขึ้นต้น ขึ้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครฟ และยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนอุตสาหกรรม ปลายน้ำ

(๒) ปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจปาล์มน้ำมันของกลุ่มสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรส่งเสริมการจัดตั้งอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลขึ้นต้นและขึ้นปลายแปรรูปปาล์มน้ำมัน ครบวงจรเพื่อรองรับผลผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

(๓) มะพร้าว การพัฒนาและสนับสนุนการปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี โดยขยาย พื้นที่ปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี ทั้งมะพร้าวน้ำหอม และมะพร้าวผลแก่ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าว

(๔) ไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) ส่งเสริมการผลิตทุเรียนพันธุ์ดีในพื้นที่ จังหวัดยะลา

๑.๒) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร พัฒนาลาดกลางสินค้าเกษตร โดยเฉพาะ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงราคาและศูนย์กลางการซื้อขายในพื้นที่ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งซื้อขายทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าทั้งระบบ Online และ Offline

๑.๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรกรรรายย่อยปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพา ตนเองได้ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์เป็นเกษตร ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อ การส่งออกและ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี และนราธิวาส โดยพัฒนาเพื่อยกระดับ ศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบ มาตรฐานการจัดการฟาร์ม (Good Agriculture Practice : GAP และ Code of Conduct : CoC) รวมทั้ง กระบวนการผลิตเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจน การพัฒนาระบบตลาด รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายและได้มาตรฐานสามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มทาง การตลาดและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญให้กับภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ ๑๙ แผนพัฒนาภาคใต้ ชายแดน ตอบสนองต่อตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร สร้างอาชีพและเพิ่ม รายได้ ในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรมดี และ กระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร การส่งเสริมและขยายการเลี้ยงไก่เบตง โคเนื้อ และแพะ ให้เพียงพอต่อ การ บริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงชำแหละที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัย และส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม อาทิ นมแพะพาสเจอร์ไรส์ไอศกรีม และเครื่องสำอาง รวมทั้งสนับสนุนการเลี้ยงปศุสัตว์ ที่ สอดคล้องกับวิถีชีวิตมุสลิมให้เป็นวัตถุดิบสำหรับแปรรูปที่ได้มาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากลเพื่อบริโภค ในท้องถิ่นและส่งออก

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็น ระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และการส่งเสริมการทำธุรกิจการเกษตรแบบครบวงจร มีการเชื่อมโยงเครือข่ายใน รูปแบบคลัสเตอร์ และบริหารจัดการร่วมกันในรูปเกษตรแปลงใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิต และร่วมกันจัดหา ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนสร้างและพัฒนาองค์กร สถาบันเกษตรกร และเครือข่าย วิชากิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรม การเกษตรแห่งอนาคต และเทคโนโลยีดิจิทัล

๕) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีฐานชีวภาพ และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต ภาคการเกษตร โดยการส่งเสริมการนำผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา อาทิ การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในการผลิตภาคเกษตร การใช้เทคโนโลยี ฐาน ชีวภาพในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและ เทคโนโลยี ร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปสินค้าเกษตรโดยการใช้ เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อรักษาคุณภาพสินค้า รวมทั้งการสร้างผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่หลากหลาย

๖) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะสินค้า ที่ใช้วัตถุดิบ ทางการผลิตที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม ในการผลิต บรรจุภัณฑ์ การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้า เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๗) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิก ต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็น มิตร กับสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในพื้นที่นิคม อุตสาหกรรม ๒๐ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน หนองจิกและนิคมอุตสาหกรรมบานา ส่งเสริมการท าประมง และการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง สนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยการให้สิทธิ พิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๘) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจ และสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบระบบน้ำในลุ่มน้ำหลัก และพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำของภาค (ลุ่มน้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี และลุ่มน้ำบางนรา)

๙) สนับสนุนการปรับปรุงท่าเทียบเรือปัตตานีให้มีมาตรฐาน สามารถรองรับ การขนส่งสินค้า Feeder ไปยังท่าเรือของมาเลเซียและอินโดนีเซียได้

๑๐) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ ภาคการผลิตและบริการในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดม สมบูรณ์ โดยส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากฐานทรัพยากร การเกษตร และทรัพยากรชีวภาพ

 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองสุโขทัย-โก-ลกและเมืองเบตงให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยว ชายแดน และพัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
รายได้การท่องเที่ยวภาคใต้ชายแดน	๖,๔๖๙.๓๔ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๑๑.๗๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐
มูลค่าการค้าชายแดนภาคใต้ชายแดน	๗,๕๕๔.๖๕ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ หดตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕.๖๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕๐

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด้านชายแดน ให้เพียงพอและได้มาตรฐาน รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงเข้าสู่ด่านให้มีมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการขนส่งระหว่างประเทศ จัดระเบียบการใช้พื้นที่บริเวณด้านชายแดน ชุมชนและพื้นที่หลังด่านให้เหมาะสม อาทิ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก บริเวณด้านชายแดนสุโขทัย-โก-ลก และด้านชายแดนตากใบ และเร่งรัดการก่อสร้างด่านชายแดนบูเกเตา รวมทั้งการจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการขยายด้านในอนาคต

๒) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและมีมาตรฐานทั้งทางบกและทางอากาศ

๒.๑) ทางบก พัฒนาโครงข่ายถนนสายหลัก สายรอง และการขนส่งทางรางให้มีมาตรฐาน และมีความปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการขนส่ง สินค้าได้ทุกระบบ อาทิ สายนาทวี-สุโขทัย-โก-ลก สายเมืองยะลา-เบตง รวมทั้งพัฒนาและสร้างความร่วมมือ ในการเชื่อมโยงการเดินทาง การขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยวจากสถานีรถไฟสุโขทัย-โก-ลก เชื่อมต่อไปยัง ประเทศมาเลเซีย และวางระบบการกำกับดูแลการขนส่งให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

๒.๒) ทางอากาศ ปรับปรุงท่าอากาศยานนราธิวาสและการก่อสร้างสนามบินบงกชให้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย รองรับปริมาณความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศและสนับสนุนการ พัฒนาเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งชายแดน และการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเบตงกับแหล่งเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ตอนในของภาค เมืองเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน (ปีนัง โกตาบารู รัฐกลันตัน) และ แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงของประเทศ

๓) พัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองน่าอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค โดยการจัดทำแผนแม่บทเชิงพื้นที่เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย ควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟู และจัดเก็บข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพโดยเฉพาะชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นอย่างเป็นระบบ เพื่อลดอัตราการถูก คุกคามของสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้จะสูญพันธุ์

๕) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดนและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องการท่องเที่ยว อาทิ การบำบัดรักษาทางการแพทย์ด้วยสมุนไพรและน้ำพุร้อน (อำเภอบะตัง) โดยพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการให้บริการสู่สากลที่คำนึงถึงความสะดวก สบายงาม และมาตรฐานสุขอนามัย บริการด้านการศึกษา และศูนย์ดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ (Nursing Home Care)

๖) พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดนโดยการจัดหาที่ดินรองรับการพัฒนาการค้าชายแดนและการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรเมืองชายแดน และกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการ

๗) เร่งรัดการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาสให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ ของภาค เพื่อรองรับการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ รวมทั้งโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งระบบถนน ระบบราง รวมทั้ง ทางน้ำและทางอากาศ กับพื้นที่โดยรอบและประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
สัดส่วนคนจนภาคใต้ชายแดน	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๒.๗๗ สัดส่วนคนจนเฉลี่ย ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๓๐.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๙.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๘.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๘.๐๐
อัตราการว่างงานภาคใต้ชายแดน	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๒.๗ อัตราการว่างงานเฉลี่ย ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ร้อยละ ๑.๖๗	ลดลงร้อยละ ๒.๐๐	ลดลงร้อยละ ๒.๐๐	ลดลงร้อยละ ๒.๐๐	ลดลงร้อยละ ๒.๐๐	ลดลงร้อยละ ๒.๐๐

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ ทั้งทักษะ ฝีมือ ทักษะด้านเทคโนโลยีและทักษะด้านภาษาเพื่อรองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยสนับสนุนการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ โดยสร้างโอกาสในการเรียนระดับอาชีวศึกษาที่มีการพัฒนาทักษะการทำงานพร้อมการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง

๓) ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกวัย โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดโรค การให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์และทักษะ การเลี้ยงดูทารก เพื่อป้องกันและลดอัตราการตายของมารดาและทารกหลังการคลอดในพื้นที่

๔) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐ ในการสนับสนุนความรู้ในออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) การพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิต โดยตั้งภูมิปัญญาชุมชน วิถีชีวิตต่อยอด การพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นของฝากของที่ระลึก เชื่อมโยงการท่องเที่ยววิถีชุมชนของแต่ละท้องถิ่น เพื่อสร้างงาน เพิ่มรายได้รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนเพื่อสร้างมั่นคง ด้านพลังงาน และลดต้นทุนการผลิต

๕) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข อนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาอัตลักษณ์ วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของ สถาบันทางศาสนาเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนใน การดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาค

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนฉบับทบทวน (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) วิสัยทัศน์ : “เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียนบนพื้นฐานความเข้มแข็งของชุมชน” เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมุ่งเน้นในการพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ๔ ประเด็น ประกอบด้วย เกษตรก้าวหน้า ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดยอาศัยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล เป็นต้น ซึ่งในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดจะเป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปที่สำคัญ โดยการ ส่งเสริมและวิจัย เพื่อคิดค้นนวัตกรรม พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถ สร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน การค้าชายแดน หลังปี ๒๕๖๕ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดจะขยายตัว โดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด่านชายแดนไทย - มาเลเซีย เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเมืองชายแดน โดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการขนส่งและการค้าทั้งในและต่างประเทศเพื่อดึงดูดนักลงทุน ให้เข้า

มาลงทุนในพื้นที่ ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และการขยายตัวทางเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัด การท่องเที่ยวหลังปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับ แหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศ และอาเซียน การบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย ความเข้มแข็งของชุมชน อัตลักษณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน คือ การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้น การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจึงมุ่งเน้นที่การพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ทั้งในด้านทักษะฝีมือ แรงงาน การยกระดับคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาสุขภาวะของคน ทุกวัย การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งตลอดจนการสร้างความเข้าใจ และการยอมรับเพื่อให้เกิด การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
- ๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดนเมืองต้นแบบ
- ๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
- ๔) ชุมชนเข้มแข็งบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการตลาดแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว ไม้ผล พืชสมุนไพร ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและการบริหารจัดการที่ดี

๒) พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการใน ลักษณะการรวมกลุ่ม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตร โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้า เกษตร

๕) ส่งเสริมระบบตลาดกลาง ช่องทางการตลาด และสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทาง การเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า

๖) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ให้มีความเชื่อมโยงและได้มาตรฐาน

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณด่านพรมแดนเมืองชายแดน เมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าและเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๕. วางระบบการบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัยเพื่อป้องกันความเสียหายแก่พื้นที่เศรษฐกิจ
๖. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีศักยภาพโดยปรับปรุงภูมิทัศน์ จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น
๓. พัฒนาศูนย์บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด
๔. พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน
๕. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาเพื่อยกระดับและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งทั้งกระบวนการผลิตและการตลาด
๓. สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
๔. ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะให้พร้อมประกอบอาชีพ
๕. พัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกวัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค

แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี

- จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด (strategic positioning) ประกอบด้วยจุดยืน ดังต่อไปนี้
- ๑) การพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล ให้มีความเติบโตอย่างมั่นคงของ อุตสาหกรรมการเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา
 - ๒) การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการแปรรูปอาหารเพื่อสุขภาพ และอาหารฮาลาลที่มี คุณภาพมาตรฐานส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๓) การพัฒนาประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี บนพื้นฐานสังคมแห่งความหลากหลายทาง วัฒนธรรม
 - ๔) การพัฒนาชุมชนให้มีความสามารถในการจัดการพื้นที่ให้มีความสงบเรียบร้อยและปรับ ภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมสร้างปัตตานีเป็นเมืองสะอาด

เป้าหมายการพัฒนา “เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพของประเทศ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข”

คำอธิบาย การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานี แบบบูรณาการที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีคิดและมุมมองต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลากหลายมิติที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ จังหวัดปัตตานี ให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความ

พอเพียงกับ ความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวหน้าทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผล การเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ

บนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของ ประชาชน เมืองเกษตรอุตสาหกรรม หมายถึงความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้า ในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คืออุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหาร สุขภาพและอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ มีความเข้มแข็งทางการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ทั้งในระดับครัวเรือน แปลงย่อย แปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชน และความพร้อมสมบูรณ์ของคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ในเกษตรอุตสาหกรรม มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มี ศักยภาพที่แข่งขันได้

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพของประเทศ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำ ปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาลมาใช้เป็นธงนำ (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความ เจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบ พหุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกปฏิภูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นทั้งรังเกียจ โดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อ การบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของ ฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก(Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แฟชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด

เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข หมายถึง ปัตตานีเป็นสังคมแห่งความหลากหลายของ วัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่ อาศัย สุขภาพดี มีอาชีพมั่นคงและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น เยาวชนประชาชนมีคุณภาพ มีความตื่นรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ที่ดีงามของปัตตานีเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษา เมืองที่มีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ ธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน อย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของตนเองได้อย่างเสรี มีความเข้มแข็ง ของหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัยสงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่ ประชาชนอยู่อย่าง เข้าใจซึ่งกันและกัน และภาคภูมิใจในพื้นที่ที่มีความเป็นพลเมืองปัตตานี พลเมืองประเทศที่เข้มแข็ง ภัยคุกคามต่อ จังหวัดในทุกประเภท ได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน มีความเข้มแข็งของศาสนา ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และความ หลากหลายประเพณี และวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และจีน และมีประสิทธิภาพใน

การบูรณาการภารกิจความ มั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากรและระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

๒) การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๓) การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตร อุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

เป้าหมาย ๑) ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพมีศักยภาพทางการตลาด

๒) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีคุณภาพ มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๓) เกษตรอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการท่องเที่ยวสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างโอกาส แก่ชุมชน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ สามารถจัดลำดับ ความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ในระบบการผลิตทาง การเกษตรให้สอดคล้องกับภูมิสังคมและการแข่งขันได้ มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณ มูลค่า และความหลากหลาย ของสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดประกอบด้วย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า เกษตร ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มเกษตรฮาลาล ไม้ผล และกลุ่มเกษตรพรีเมียมที่มีศักยภาพแข่งขันได้

๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม การเกษตรบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเกษตรกรเป็นศูนย์กลาง

๓) การจัดทำฐานข้อมูลกลางด้านการเกษตรของจังหวัดในรูปแบบ Big Data ที่มีความ ทันสมัย เชื่อมโยงและสามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้ง่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลออนไลน์ เพื่อใช้ในการวางแผนการ ผลิต การแปรรูป การสร้างผลิตภัณฑ์และการตลาดการเกษตรของจังหวัด

๔) ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมองค์ความรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทาง การเกษตร โดยการส่งเสริมยางพารา ผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ขั้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครป และยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับตลาด และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรปลายน้ำ กับ จังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน

๕) การสร้างคุณค่าทางการเกษตรที่ยั่งยืนให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิ ศาสตร์และบริบทของ สังคมจังหวัดปัตตานี เพื่อการหนุนเสริมศาสตร์พระราชาในพื้นที่ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน บริหารจัดการทรัพยากร (ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม) และสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาการ เกษตรของจังหวัดให้ยั่งยืนครบองค์ประกอบตามแนวทางอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (อพ.สธ.) ส่งเสริมการ จัดการความรู้เพื่อการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช และการเพิ่มความหลากหลายทางการเกษตรของพื้นที่

๖) การเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลผลิตทางเกษตรด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและการจัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) และไม้ผลเกษตร อัตลักษณ์พื้นที่เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ส้มโอบูโก) พร้อมผลักดันทุเรียนทรายขาวให้เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร และการเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาสมุนไพรทรงคุณค่าของ ปัตตานี (ไพล ปลาไหลเผือก)

๒. ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ และผลผลิตทางการเกษตรสมัยใหม่ป้อนสู่ เกษตรอุตสาหกรรมที่แข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ในกลุ่มยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว โคเนื้อ แพะ แกะ สัตว์ปีก ประมง เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบเกษตรอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และกระจายความมั่งคั่งให้กับเกษตรกรในพื้นที่ รวมทั้งการขยายผลไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพโดยรอบ

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง เพื่อการส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างมูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำประจําถิ่น (ปลาสดดอนนา) พร้อมทั้งพัฒนาผลผลิตสัตว์น้ำใหม่ที่มีศักยภาพในตลาดเพื่อยกระดับปัตตานีให้เป็นแหล่งกลางปูทะเลแบบครบวงจร โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มี การพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้ มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนพัฒนาระบบตลาด

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารเพิ่มอาชีพและเพิ่มรายได้ ในจังหวัดปัตตานี โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุ์กรรมดี และกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัยและส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (แบรนด์) จากผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะสินค้าที่ใช้ วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานีที่ใช้ในการประกอบอาหารหรือผลผลิตอาหารฮาลาล รวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ โดยเฉพาะ ข้าวเกรียบปลา (กรือเป๊ะ) บูดายบุรี ลูกหยี พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างระบบตลาดเพื่อการเจาะกลุ่มลูกค้าเฉพาะทั้งในและต่างประเทศ

๕) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรม แปรรูปปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และอุตสาหกรรมแปรรูปประมง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรม ส่งเสริมการทำประมง และการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดย การให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๓. พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร (ต้นทาง) มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สู่ Smart Farmer Young Smart Farmer และสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย ปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ สร้างการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสานโดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของตลาด ร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการปศุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิตและการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความผัน

พวน ด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนา ไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจ เกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (young Smart Farmer) รวมทั้งสนับสนุนกลุ่ม สถาบัน เกษตรกรในพื้นที่ให้เป็นผู้บริหารจัดการธุรกิจการเกษตรอย่างครบวงจร (Smart Farming) โดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ที่ทันสมัยในการจัดทำฐานข้อมูล เพื่อการวางแผนการผลิตและการตลาด ตลอดจนองค์ความรู้และ เครือข่าย หน่วยงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดปัญหาข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทุน

๔. พัฒนาคุณภาพแรงงาน และระบบบริการแรงงานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของจังหวัด มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาศักยภาพคนในช่วงชีวิตวัยแรงงาน โดยมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และ สมรรถนะแรงงานจังหวัดปัตตานีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและยุทธศาสตร์การพัฒนาของ จังหวัดที่มุ่งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรและต่อเนื่องภาคการเกษตร อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๒) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้ สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ รองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงาน สำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนา ทักษะ แรงงานในพื้นที่ และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยเพิ่มผลิตภาพและคุ้มครอง แรงงาน ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๔) การเพิ่มแรงงานคุณภาพเพื่อลดวิกฤติปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและบริการ อีกทั้งกำลังแรงงานมีทักษะไม่สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาด พร้อมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดให้เป็นแหล่งกลางที่สำคัญของการผลิต และพัฒนา แรงงาน คุณภาพรองรับอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมบริการมาตรฐานฮาลาล เพื่อรองรับการเติบโต ของการท่องเที่ยวในพื้นที่ประเทศ และการเชื่อมโยงกับนานาชาติ

๕) การพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต (เทคโนโลยี ดิจิทัลและ สังคมผู้สูงอายุ) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลแก่แรงงานของจังหวัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จากทักษะแรงงานแก่อุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมผลิตของจังหวัด

๕. พัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม และสร้างผู้ประกอบการรายใหม่และวิสาหกิจขนาด กลางและขนาด ย่อม สู่เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและการค้า การบริการ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการ เป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย

- (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) พัฒนาพื้นที่เป้าหมายสามเหลี่ยมชายแดนใต้ (อำเภอหนองจิก) ให้เป็นอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ
 ๓) ยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความ เหลื่อมล้ำ
 ของคนปัตตานี

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และ เพิ่มขีด
 ความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๕) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อ พัฒนา
 ผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการ
 สนับสนุนความรู้ในออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า
 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
 (e-commerce)

๖. สร้างบรรยากาศเมืองการค้า ชายแดนใต้ สร้างกลไกในการสื่อสารและ ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์
 และความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน คู่ค้าและนักท่องเที่ยว มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนเชื่อมโยงหนองจิก ปัตตานีกับสุโขทัยและเบตง พร้อมทั้ง
 กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้ผู้ประกอบการ จัดระบบสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุน การ
 ลงทุน และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จและสนับสนุนยกระดับการพัฒนา
 กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๒) การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของบรรยากาศการค้า การลงทุน
 ทั้งในรูปแบบของการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อของรัฐ การเชื่อมโยงการสื่อสารประชาสัมพันธ์กับ เครือข่าย
 องค์การภาคี รวมทั้งการสื่อสารการพัฒนาในรูปแบบสื่อดิจิทัล ทั้งนี้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารกับ ประชาชน
 ในพื้นที่ เพื่อหนุนเสริมบรรยากาศการค้าในพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่โครงการเมืองต้นแบบสามเหลี่ยม
 เศรษฐกิจ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อำเภอหนองจิก

๓. พัฒนามาตรฐาน ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบตลาด และ เสริมสร้างตลาดดิจิทัล
 สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ฮาลาลฟรีเมียมปัตตานีรูกตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการ เป็น
 ผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย

(๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

(๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

(๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

(๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

(๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และ เพิ่มขีด
 ความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๓) การพัฒนาบริการแห่งรัฐ เบ็ดเสร็จครบวงจรหนุนเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และการ
 พัฒนาบริการของจังหวัดปัตตานี รองรับเสริมสร้างศักยภาพของการแข่งขันและการเชื่อมโยงของจังหวัดใน
 พื้นที่ ภาค ประเทศ อาเซียน และนานาชาติ (OSS)

๔) สร้างอุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต โดยเฉพาะบริการดิจิทัลข้อมูล และ
 ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อรองรับการค้าการลงทุนและการบริการนวัตกรรม

๘. พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ วัฒนธรรมของ จังหวัดเพื่อรองรับ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชายแดนใต้และภูมิภาคอาเซียนตอนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานี โดยการส่งเสริมและ พัฒนาจังหวัด ปัตตานีให้กลายเป็นจุดหมายใหม่ของนักท่องเที่ยวทุกระดับในการเดินทางมาท่องเที่ยวและลงทุน โดยมุ่งเพิ่ม ชีตความสามารถของจังหวัดในการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ ดึงดูด นักท่องเที่ยวมาจังหวัดปัตตานี โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม พร้อมทั้งเพิ่มสัดส่วน นักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพในกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ท่องเที่ยวเชิง สุขภาพความงามและแพทย์แผนไทยและท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ที่เชื่อมต่อจากสามเหลี่ยมชายแดนใต้ สู่โกลกและเบตง พร้อมทั้งการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวทางใต้จากจังหวัดสงขลาและการพัฒนาเส้นทาง การท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงและดึงดูดนักท่องเที่ยวฝั่งอันดามันและอ่าวไทย

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งอำนวยความสะดวก และ บริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่ หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ อาทิ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พัก และมัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้าง เครือข่าย บริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค

๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำ ลำคลอง และ แหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของชุมชนโดยการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๔) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดยการฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลที่ได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการชายฝั่งแบบบูรณาการ อย่างเป็นองค์รวม

๕) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโต อย่างต่อเนื่อง โดยการสงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทาง สถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรม อย่าง ยั่งยืน

๖) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการเสริมสร้างและ พัฒนาขีด ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ สร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่าง ของภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การบริการ การค้าและการลงทุน

๗) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ การพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว โปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายตอบสนองความ ต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม และการยกระดับกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเดิม และการสร้าง กิจกรรม ส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงธุรกิจขนาดใหญ่ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่มีมาตรฐานเพื่อเชื่อมโยง เส้นทางท่องเที่ยว ชายแดนเข้าสู่จังหวัดปัตตานี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และเครือข่ายชุมชนท่องเที่ยว

๘) ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน โดยการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่ได้มาตรฐาน พัฒนากิจกรรม ส่งเสริม การท่องเที่ยว (Event) ที่หลากหลาย และเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๙) การสร้างสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวใหม่พร้อมทั้งการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงกีฬาที่มีความพร้อมเชิงพื้นที่ อาทิ ไตรกีฬา วิ่งมาราธอน วิ่งเทรล ทั้งในรูปแบบกีฬาในประเทศและระดับ นานาชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง
- ๒) ชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็ง ท้องถิ่นน่าอยู่ ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพ สุขภาพดี มีความมั่นคงในชีวิตเพิ่มขึ้น กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา จาก

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
สามารถจัดลำดับ ความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป่าต้นน้ำ นิเวศน์ทางทะเล และพัฒนา แหล่งทรัพยากร
รองรับการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมฮาลาล และอาหารฮาลาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างการเติบโตของจังหวัดปัตตานีบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่สำคัญในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม การบริหารจัดการการเติบโตในทุกมิติของจังหวัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ โดย

(๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสีเขียว โดย การอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี พร้อมทั้ง การรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในชุมชน และการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน เป็นเกษตรปลอดภัย ปลอดภัยเคมีให้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และบริบทของ จังหวัดปัตตานี)

(๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย การเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล การปรับปรุงฟื้นฟูสร้างใหม่ทรัพยากรชายฝั่งทางทะเลของปัตตานี โดยเฉพาะ อำเภอสายบุรี อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ การฟื้นฟูชายหาดตามแนวอ่าวปัตตานีโดยเฉพาะอำเภอยะหริ่ง พร้อมทั้งพัฒนา และเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเล ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะในแม่น้ำลำคลอง การเก็บขยะทางทะเล การสร้างแหล่งที่อยู่ของปลา เป็นต้น

๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศโดยการปรับตัว เพื่อลดความสูญเสียและความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการแก้ปัญหาน้ำเค็มรุกพื้นที่การเกษตรปากคลองตุงและในพื้นที่เสี่ยงในชายฝั่งตลอดชายฝั่งทะเลของจังหวัดปัตตานี (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ และบริบทของจังหวัดปัตตานี)

๓) พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศในอำเภอน้องจิกโดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนผัง ภูมิเวศ พื้นที่อุตสาหกรรม การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการตลาดใช้สารเคมี ในภาคการเกษตร ทั้งระบบของจังหวัดปัตตานี การสงวนรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นชาวประมงพื้นบ้านให้อยู่บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔) การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเกษตรโดย การสร้างใหม่ฐานทรัพยากรแหล่งน้ำ ฝายชะลอน้ำ สร้างระบบป้องกันน้ำท่วม และสร้างระบบกระจายน้ำใหม่เพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเกษตรเป้าหมายทางเศรษฐกิจ เกษตรแปลงใหญ่

๕) พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๖. สร้างมาตรการรองรับปัญหาและภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพ อากาศโลกร้อน ลด ภัยคุกคามทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มี ประสิทธิภาพ และการพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน แก้ไขปัญหาภัย พิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๒) การปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบเกี่ยวกับ การ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการกัดเซาะชายฝั่ง การรุกคืบของน้ำเค็ม การเพิ่มขีดความสามารถ ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลด ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

๓) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมในพื้นที่ท่วมซ้ำซากและ พื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เช่น ตำบลปะกาอะรัง ตำบลสุสมิแล ตำบลตะบึง เป็นต้น พร้อม ทั้งพัฒนา ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการบริหารจัดการภัยคุกคามทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปัญหา ภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการเกษตรและมิติด้าน อื่น ๆ ของจังหวัด

๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกปัญหาความขัดแย้งด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำ การปรับปรุง แหล่ง น้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดสำหรับใช้ในภาคการเกษตร การอุปโภค บริโภค โดยเฉพาะการสร้าง ความ มั่นคงในการได้รับน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอและปลอดภัยในชุมชน

๖) การแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่เสี่ยงภัย และพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก เพื่อให้ชุมชนมี ความ เข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการปัญหามลพิษได้ด้วยตนเอง ๓.เสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรม ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม รักษา อัตลักษณ์ที่ดึงดูดบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และ วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย

(๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเล็งดูในครอบครัว

(๒) การ บูรณาการ เรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการการเรียนการสอนในสถานศึกษา

(๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

(๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

(๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

(๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมของคนในสังคม และ

(๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวม โดยมุ่งสร้างและ พัฒนาจังหวัดปัตตานี ให้เป็นจังหวัดจิตอาสา เราทำด้วยหัวใจ ที่มีในทุกหมู่บ้าน ทั้งทั้งจังหวัดและดำเนิน กิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิตจิตอาสาประจำถิ่นที่เข้มแข็ง

๒) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับใน การอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่ หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มจากประเพณี ศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว และการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมวิถีในชุมชนของจังหวัดปัตตานีให้สามารถรักษาอัตลักษณ์ที่ติดมาบนความเป็น พหุวัฒนธรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของชุมชน (บริบทความต้องการของพื้นที่)

๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์และสร้างคุณค่าของอัตลักษณ์ประเพณีประจำถิ่นทั้งด้านการ แต่งกาย (ชุดبانง ชุดกูรง ชุดตะโละบลางอ) อาหารถิ่น (ข้าวย่า นาซิดาแซ แกะและ เป็นต้น) ภาษา (พิเทน ปะนา ะระ) และวิถีชีวิตที่สามารถเชื่อมโยงกับการสร้างงานอาชีพ รายได้ และการท่องเที่ยว

๕. สร้างเสริมสุขภาพประชาชนพัฒนาทั่วทุกชุมชน หมู่บ้านให้เป็นพื้นที่สุขภาวะดี แบบมีส่วนร่วม พร้อมยกระดับการบริการสุขภาพรองรับการพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยงนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย กลุ่ม ด้อยโอกาส (คนพิการ คนสูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยเอดส์ ผู้พันโทษ คนเร่ร่อน/ขอทาน ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบฯ)

๒) เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในกลุ่มเป้าหมาย แม่และเด็ก เพื่อลดปัญหาแม่ตาย และเด็ก พัฒนาการไม่ผ่านเกณฑ์

๓) เสริมสร้างสุขภาพจิตแก่ประชาชนในกลุ่มเสี่ยงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ความไม่สงบ ให้ได้รับการเยียวยาทั่วถึงต่อเนื่องจนมีภาวะปกติสุข พร้อมทั้งระดมพลังภาคีทุกภาคส่วน ร่วมแก้ปัญหา การเจ็บป่วย ป่วยตาย ในโรคสำคัญของจังหวัด

๔) เสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และประชาชน

๕) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัย และแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๕. สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เติบโตเศรษฐกิจชุมชน สร้างชุมชนเข้มแข็ง พึ่งตนเอง โดย การมีส่วนร่วม ยึดหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของ รัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากจนในพื้นที่ห่างไกลการจัดสรรที่ดิน ทำ กิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจน สร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการ พัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหาร จัดการที่ดิน ของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ ที่มี รายได้ต่ำสุด

๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการ สนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

๓) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจ เพื่อ สังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาส เศรษฐกิจ สำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการ ที่ผลิตได้ และขายเป็น

๔) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย

(๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และ มีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัว และดึงพลังของภาคส่วนต่างๆ

(๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและ ภาคประชาชน

(๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

(๕) สนับสนุนการพัฒนามนุษย์ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ

(๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ สร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๕) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ จัดการ ตนเอง โดย

(๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีความสามารถในการจัดการวางแผน ชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

(๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

(๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ

(๔) สร้างภูมิคุ้มกันทาง ปัญญาให้กับชุมชน

๖. ยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพคน พัฒนาเมือง ชุมชน สู່พื้นที่แห่งการ เรียนรู้ที่ ประชาชน ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ จัดการ ตนเอง โดยสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำ ทาง การศึกษาคคุณภาพ เพิ่มบทบาทการศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ประชาชนมีทักษะในการพัฒนา คุณภาพชีวิตได้ด้วยตนเอง และเสริมการพัฒนาสันติสุขในพื้นที่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้ เทคโนโลยีทางการศึกษา (เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ E-book บทเรียนออนไลน์ (E-learning) ห้องเรียน เสมือน จริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น เพื่อยกระดับการศึกษาขยายโอกาสในการเข้าถึง แหล่ง เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในชุมชน พร้อมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของโรงเรียนและสถานศึกษา ทุกประเภทของจังหวัดให้จัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน พัฒนาขีดความสามารถครูและการสร้างสื่อการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับความเป็นและบริบทของพื้นที่

๓) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่างๆ และส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา ที่มีขีดความสามารถในการ สร้างสรรค์ นวัตกรรมเพื่อต่อยอดนวัตกรรม

๔) ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของผู้สูงอายุ ใช้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนจังหวัด

๕) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการ สร้างความเป็นอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ และการสร้างสภาพแวดล้อมชุมชนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

๖) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มุ่ง พัฒนาคน ปัดตานีให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และ เทคโนโลยีที่กระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนเพื่อให้ทุกคนเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๗) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมี คุณธรรม โดยการสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ และการรองรับสังคมสูงวัยอย่างมี คุณภาพ

๗. พัฒนาระบบการบริการและการบริหารจังหวัดให้เป็นภาครัฐของประชาชนที่มี ความเข้มแข็ง ทันสมัย และธรรมาภิบาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) ส่งเสริมการพัฒนาการบริการของหน่วยงานรัฐในจังหวัดปัตตานีโดยยึดประชาชนเป็น ศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พัฒนาระบบบริการของรัฐให้ได้ มาตรฐานสากล และเชื่อมโยงการให้บริการสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

๒) เสริมสร้างการบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ภาค ยุทธศาสตร์ จังหวัด และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นเป้าหมายและ เชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผล ที่ สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ของจังหวัดในทุกระดับ

๓) ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานรัฐของจังหวัดปัตตานีให้มีความทันสมัย สามารถบริหาร จัดการ ภารกิจและบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล

๔) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมี จิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพที่มีความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม เข้าใจ เข้าถึง การ พัฒนา ของพื้นที่อย่างแท้จริง

๕) เชื่อมโยงระบบข้อมูลเพื่อมุ่งเน้นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๖) การสร้างนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการบริการจัดการ ภาครัฐให้พร้อม รับการ เปลี่ยนแปลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ เชื่อมโยงการ คมนาคม

เป้าหมาย

๑) ประชาชนมีความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นต่อรัฐ

๒) ระบบการคมนาคมขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาจังหวัด และการมี คุณภาพชีวิตที่ดี ของประชาชน กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความมั่นคงและโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจัดลำดับ ความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. เสริมสร้างศักยภาพหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความมั่นคง ยุติธรรม และมี ประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนารักษาความสงบภายในเพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขใน จังหวัดโดยการพัฒนากลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญของหมู่บ้าน

๒) การสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมโดยการสร้างความเข้าใจและการ ยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยสร้างความเป็นธรรมในการ เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้มีความสำคัญกับการจัดบริการของ รัฐที่มีคุณภาพให้กับผู้ที่ด้อยโอกาส สนับสนุนในการสร้างอาชีพรายได้และสนับสนุนการเพิ่มผลิผู้ด้อยโอกาส สตรีและผู้สูงอายุ รวมทั้งการกระจายบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

๕) การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชนและ ความมั่นคงของจังหวัดด้วยการทำงานแบบบูรณาการ ผสานความทันสมัยของเทคโนโลยี และคุณภาพ บุคลากร

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาค้น และ ป้องกันไม่ให้ปัญหาใหม่เกิดขึ้น เน้นการกลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี ด้านความมั่นคง และการพัฒนาระดับศักยภาพความเข้มแข็งคนในชุมชนปัตตานี เพื่อให้ปัตตานีเป็นเมืองปลอดภัยพัฒนาพื้นที่สู่ความสันติสุขที่ยั่งยืน

๒) การพัฒนาศักยภาพของจังหวัดให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของ จังหวัดและเสริมสร้างสังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี เพื่อความเชื่อมั่นของสังคมและนานาชาติที่มี ต่อปัตตานี พร้อมทั้งสร้างมาตรการกลไกที่นำไปสู่ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความแตกต่างทางความคิดทางสังคมให้ลดลง พร้อมทั้งเฝ้าระวังปัญหาความไม่มั่นคงจากการค้ามนุษย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมประมงและบริการอื่นในพื้นที่

๓) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔) การป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม โดยพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการ ติดตามเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาค้นแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และพัฒนาการคมนาคม ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ให้มีความปลอดภัย มีมาตรฐานเชื่อมโยงจังหวัดกับกลุ่มจังหวัด ประเทศอาเซียน และนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไว้ร่อยต่อ และพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์รองรับยุทธศาสตร์สามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้เพื่อการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมหนองจิกกับด้านชายแดนสู่โลกและเบตง

๒) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคหนุนเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงสันติสุขในพื้นที่

๓) การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ทางน้ำเพื่อรองรับอุตสาหกรรมประมง และการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าของจังหวัดปัตตานีกับพื้นที่ระหว่างประเทศ พัฒนาท่าเทียบเรือของจังหวัด ระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการ เข้าถึงบริการแห่งรัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาของพื้นที่ และศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม

๔. ปรับสภาพแวดล้อมเมือง สร้างภูมิทัศน์ใหม่ ให้ความเป็นอารยะสถาปัตย์ ทันสมัย เมืองสะอาด อนุรักษ์พลังงาน ต้นแบบ Smart City ชายแดนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถ ตอบสนองต่อสังคมผู้สูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๒) การยกระดับโครงสร้างทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เมืองเพื่อการพัฒนาสู่ พื้นที่แห่งความทันสมัยและเป็นสากล (Smart City) โดยการส่งเสริมให้พื้นที่ที่มีความพร้อมในการเป็นพื้นที่ที่ สะอาดและอนุรักษ์พลังงาน พื้นที่ที่มีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พื้นที่ที่เป็นอารยะสถาปัตย์ พื้นที่ที่มีความ สะดวกสบาย และเชื่อมโยงการเดินทางอย่างทั่วถึงและปลอดภัย และเป็นพื้นที่ที่มีการออกแบบให้มี อัตลักษณ์ประจำถิ่นปัตตานี ทั้งนี้ กำหนดพื้นที่เป้าหมาย ตำบลตันหยงลูโล๊ะ และตำบลบาราโหม พื้นที่ที่มี ศักยภาพ และพื้นที่ที่เป็นพื้นที่หลักทางเศรษฐกิจ

๓) เตรียมพร้อมเมืองสู่สังคมดิจิทัล และพัฒนาสู่เมืองแห่งความทันสมัยด้วยเทคโนโลยี เน้นการ พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจจังหวัด สังคมและเทคโนโลยี และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสมัยใหม่ เชื่อมโยงพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑) สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป จังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย เป็นจังหวัดเดียวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน ที่ไม่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๑,๐๕๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ ประมาณ ๑,๙๔๐.๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๒๑๒,๗๒๓ ไร่ อาณาเขตด้านทิศเหนือติดต่อกับอ่าว ไทย ด้านทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส ด้านทิศตะวันออกติดต่อกับอ่าวไทย และด้านทิศ ตะวันตกติดต่อกับจังหวัดสงขลา สภาพภูมิประเทศพื้นที่ส่วนใหญ่ ประมาณ ๑ ใน ๓ ของพื้นที่จังหวัดปัตตานี ได้แก่ ทางตอนเหนือและทางตะวันออกของจังหวัด มีหาดทรายยาวและ

เป็นที่ราบชายฝั่ง กว้างประมาณ ๑๐- ๓๐ กิโลเมตร มีความยาวชายฝั่งทั้งหมด ๑๑๖.๔๐ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอชายทะเล ๖ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอหนองจิก อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรีและอำเภอไม้แก่น พื้นที่ราบลุ่ม บริเวณตอนกลาง และตอนใต้ของจังหวัด มีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่านที่ดินมีความเหมาะสมใน การเกษตรกรรม ปลูกรubber ยางพารา ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอแม่ลาน อำเภอยะรัง อำเภอยะหริ่ง อำเภอมายอ และอำเภอปะนาเระ พื้นที่ภูเขาเป็นพื้นที่ส่วนน้อยอยู่ทางตอนใต้ของอำเภอโคกโพธิ์ อำเภอกะพ้อ และทาง ตะวันออกของอำเภอสายบุรีบริเวณดังกล่าวเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และเป็นพื้นที่ปลูกยางพารา ยางพารา สภาพภูมิอากาศ ปัตตานีเป็นจังหวัดที่อยู่ทางภาคใต้ ฝั่งตะวันออก จัดว่าเป็นจังหวัดที่มีฝนตกตลอดทั้งปี ในฤดู มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีฝนตกชุกกว่าใน ฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เพราะอยู่ทางด้านตะวันออก ไม่มี ภูเขาสูงชัน จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมนี้เต็มที่ ทำให้มีฝนตกชุกโดยเฉพาะเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ส่วนใน ฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนตกน้อยกว่าฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะภูมิประเทศมีแนวเทือกเขา ตะนาวศรีปิดกั้น ทำให้ได้รับกระแสลมจากมรสุมนี้ไม่เต็มที่ ปริมาณฝนเฉลี่ยของจังหวัดปัตตานีอยู่ในเกณฑ์ที่ดี การปกครองจังหวัดปัตตานี ได้แบ่งหน่วยการปกครองออกเป็น ๑๒ อำเภอ ๖๔๕ หมู่บ้าน โดยมีหน่วยการ ปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๕ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๙๖ แห่ง การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด และสภาพแวดล้อมภายนอก

๑. จุดแข็ง (Strengths) มีปัจจัยสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑) ประชากรโดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ตามวิถีอิสลามของชาวปัตตานีซึ่งเป็น จุดแข็งเชิงสัญลักษณ์ที่โลกมุสลิมให้การยอมรับในอัตลักษณ์ของเมืองปัตตานี

๒) มีพื้นที่อ่าวปัตตานีรวม ๗๔ ตารางกิโลเมตร มีทรัพยากรสัตว์น้ำ เป็นแหล่งทำการ ประมงที่สำคัญ และมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๑๖.๔ กิโลเมตร เหมาะแก่การทำประมงทะเลอุตสาหกรรม ต่อเนื่องและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง รวมถึงเป็นจุดท่องเที่ยวทางน้ำ

๓) สภาพภูมิประเทศมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร โดยเป็นแหล่งผลิต พืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน ปศุสัตว์ เช่น โคเนื้อ แพะ และสัตว์ปีก ที่มีความต่อเนื่องรองรับ ๒ อุตสาหกรรมการผลิตและไม้ผล อีกทั้งยังมีศูนย์วิทยาศาสตร์อาหารฮาลาลมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยา เขตปัตตานี

๔) มีสถานที่ทางประวัติศาสตร์และศูนย์กลางของศาสนาอิสลาม มีศิลปวัฒนธรรมที่เป็น มรดกทางประวัติศาสตร์ เป็นที่รู้จักและศรัทธาเลื่อมใสของบุคคลทั่วไป ลักษณะสังคมพหุวัฒนธรรม อัตลักษณ์ วิถีชุมชน ทั้งอิสลาม พุทธศาสนา และวัฒนธรรมจีน และมีบริการฮาลาลเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศที่สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าทั้งการท่องเที่ยวและการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัด

๕) การรวมกลุ่มของภาคประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง เช่น เครือข่าย สุขภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน/หมู่บ้าน เช่น กองทุนแม่ของแผ่นดิน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อ การผลิต กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มประมงพื้นบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้ผลิตสินค้าฮาลาลชุมชนรองรับการ พัฒนาซึ่งมี

การรวมกลุ่มของชุมชนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งเป็นจำนวนมากหลายสาขา เช่น บูด ข้าวเกรียบ หมวก กะปิเยาะ ผ้าคลุมผม ผลไม้แปรรูป กลุ่มทอผ้าจวนตานี

๖) จังหวัดมีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาหลากหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยเทคโนโลยีและการประมงฯ

๗) จังหวัดปัตตานีมีแม่น้ำสายหลัก ๒ สาย คือ แม่น้ำปัตตานีและแม่น้ำสายบุรี มีแหลม ตาชีที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นที่กำบังคลื่นลมหรือมรสุมเหมาะสมต่อการเป็นท่าเรือ พื้นที่อ่าว มีความกว้างเหมาะสมในการเดินเรือและสัญจรทางน้ำ

๘) เส้นทางคมนาคมของจังหวัดมีทั้งทางบก ทางรางและทางน้ำ มีจุดเชื่อมโยงทางการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์กับจังหวัดชายแดนภาคใต้และอาเซียนตอนล่าง

๙) ธุรกิจบริการ การค้าส่งและค้าปลีกของจังหวัด มีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ มีกิจกรรมทางการส่งเสริมการค้าการลงทุนที่หลากหลาย มีธนาคารพาณิชย์ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่หลากหลาย มีโรงแรมที่ได้มาตรฐานในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และการประชุมสัมมนา

๑๐) มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับการประมงเชิงพาณิชย์ เช่น ท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ ที่รองรับทั้งเรือประมงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ซึ่งอยู่ใกล้กับแหล่งทำการประมงในอ่าวไทยและแหล่งทำการประมงระหว่างประเทศ

๒. จุดอ่อน (Weaknesses) มีเหตุปัจจัยสำคัญที่ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน ดังนี้

๑) มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรน้อย ทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ฐานการผลิตยังแคบ ขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีการผลิตและวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม ปัญหา ทางด้านการเกษตรของจังหวัดที่ระบบการบริหารจัดการน้ำสู่พื้นที่การเกษตรยังไม่สมบูรณ์ ขาดตลาดกลาง สินค้าเกษตร

๒) ขาดการบริหารจัดการด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวจะไปพักค้างที่หาดใหญ่มากกว่าการใช้บริการในพื้นที่ ขาดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีตลอดฤดูกาล ท่องเที่ยวและรูปแบบการดำเนินการไม่ได้มีการสร้างสรรค์รองรับการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงกัน

๓) ขาดการบริหารจัดการน้ำส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร พบว่า ครึ่งเรือนเข้าถึงประปามีเพียงร้อยละ ๑.๕๕ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศมาก การขาด ความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการขนส่งทางน้ำ การมีพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อพืชผลการเกษตรปัญหาคุณภาพน้ำบาดาลเป็นสนิม

๔) ปัญหาความยากจน โดยมีสัดส่วนคนจน ร้อยละ ๓๓.๔๙ สูงเป็นลำดับที่ ๕ ของประเทศ

๕) โรงงานแปรรูปผลผลิตไม่มีนักลงทุน โรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ การดูแลเก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรไม่สามารถดำเนินการได้อย่าง ต่อเนื่องเนื่องจากเกรงปัญหาความไม่ปลอดภัย เป็นต้น

๖) ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะปัญหาอ่าวปัตตานีเสื่อมโทรม ปัญหาทางด้านขนส่งทางเรือ เนื่องจากมีตะกอนจากแม่น้ำปัตตานีและคลองจากอ่าวไทยทับถมทำให้ดินตะกอนตกทับถมเร็ว จึงเกิดการตื้นเขินเป็นอุปสรรคในการเดินเรือ ทำให้เรือไม่สามารถเข้าเทียบท่าและใช้ประโยชน์จากท่าได้เต็มที่

๗) สินค้าระดับชุมชนจำนวนมากยังไม่เป็นที่ยอมรับด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์

๘) ปัญหาสุขภาพอนามัยและวิถีทางด้านสุขภาพของชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ประชาชนยังขาด ความสะดวกในการสร้างวิถีสุขภาวะที่ดีมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคที่ไม่ติดต่อ มีโรคที่เป็นปัญหาของชุมชน โดยเฉพาะปัญหาอนามัยแม่และเด็ก

๙) ปัญหาการขาดคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

๑๐) ระบบการบริหารจัดการเขตอุตสาหกรรมปัตตานียังไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ขาดความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และนักลงทุนขาดความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย

๑๑) ปัญหายาเสพติดยังคงมีการระบาดในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

๑๒) การเข้าถึงองค์ความรู้และการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมีจำกัด การใช้ประโยชน์ของประชาชนในจังหวัดปัตตานียังไม่ทั่วถึง

๑๓) ระบบการตลาด การค้าและการลงทุนของจังหวัดยังไม่เข้มแข็ง ขาดการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการค้าการแข่งขันกับคู่แข่ง การค้าในระบบดิจิทัล รวมทั้งการขยายการค้าไปยังต่างประเทศ

๓. โอกาส (Opportunities) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑) การสถาปนาความสัมพันธ์จากสังคมมุสลิมในอาเซียนและโลกอาหรับเอื้อต่อการ เสริมสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือทางการค้า และการพัฒนาทางด้านสังคมมุสลิม

๒) นโยบายของรัฐบาลและแผนการพัฒนาประเทศให้ความสำคัญในการพัฒนา และเร่ง เสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งการคมนาคมขนส่ง โทรคมนาคม และการเชื่อมโยงสามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้ (เบตง สุไหงโกสือก และ หนองจิก) แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด มีแผนสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล และข้อตกลง ในการประชุม IMTGT มอบให้ไทยเป็นเจ้าภาพด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาลและบริการฮาลาล

๓) แหล่งเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จากปราชญ์ชาวบ้านในจังหวัด ไกล่เคียง จากสื่อและองค์ความรู้ต่าง ๆ ในการพัฒนาชุมชน การสร้างวิถีชีวิต และการทำการเกษตรโดยอาศัย หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

๔) เงื่อนไขพิเศษสำหรับการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และเงื่อนไขการลงทุน ที่รัฐบาล สนับสนุนในห้วงเวลาที่ผ่านมาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๕) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ การก้าวสู่สังคมดิจิทัลและการค้าที่มีการใช้ เทคโนโลยีมากขึ้น

๖) การผสมผสานความร่วมมือทางการค้ากับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง คือ สงขลา ที่จะเป็นแหล่งรองรับ ผลผลิตของจังหวัด และเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวระหว่างกันรวมถึงการเป็นจังหวัดที่อยู่ ไกล่เคียงกับด่านเข้าออกชายแดน ซึ่งไม่ไกลเกินไปจะทำให้เกิดความสะดวกในการเข้ามาเดินทางท่องเที่ยว ของ นักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวมุสลิม และชาวจีน

๗) การมีระบบการตรวจสอบและการรับรองคุณภาพมาตรฐานคุณภาพสินค้าทั้ง GAP, ISO ๙๐๐๑, มกอช., มผช. เป็นต้น เป็นนโยบายหลักซึ่งกระทรวงที่เกี่ยวข้องพยายามผลักดันให้ส่วนราชการใน พื้นที่ดำเนินการให้ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดผ่านมาตรฐาน โดยมีการสนับสนุนทั้งองค์ความรู้ งบประมาณ และ ปัจจัยอื่น ๆ ที่จำเป็นจากนโยบายของกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

๘) เครือข่าย NGO ในพื้นที่ใกล้เคียงที่เป็นรอยต่อสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับ เครือข่าย ของจังหวัด เพื่อการเฝ้าระวังอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และการจัดการแบบมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง

๙) โอกาสในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของภาคใต้ ซึ่งเป็นที่รู้จัก ของ ประเทศเพื่อนบ้านในการดึงดูดนักท่องเที่ยว

๑๐) การจัดการปัญหาความมั่นคงโดยยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบของ รัฐบาล นโยบายในการเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงบริการของรัฐและกระบวนการ ยุติธรรม เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คปต.) เป็นการเฉพาะ มีงบประมาณ สนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และรัฐบาลให้ความสำคัญในการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันภายใต้ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่

๑๑) รัฐบาลสนับสนุนส่งเสริมด้านการขนส่งทางน้ำ การพัฒนาระบบการคมนาคม และ โลจิสติกส์ เชื่อมอาเซียน โดยกำหนดสามเหลี่ยมยุทธศาสตร์ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส พร้อมทั้งการพัฒนา ผ่าน จังหวัดสงขลาที่ยกระดับเป็นจังหวัดนานาชาติ การประกาศเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมต่อกับ ด่าน ชายแดนของจังหวัดนราธิวาส

๑๒) การเกิดวิกฤติโลกร้อนทำให้ผลผลิตทางการเกษตรของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะใน จีน ได้รับ ความเสียหายจึงเป็นโอกาสในการเพิ่มปริมาณการค้าผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัด

๔. ภัยคุกคาม (Threats) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่ไม่เอื้อต่อหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา และขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑) การแข่งขันด้านการตลาดสินค้าจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สินค้าฮาลาลจากประเทศ มาเลเซีย แพชั่นมุสลิมจากประเทศอินโดนีเซีย เป็นต้น ทำให้ตลาดมีการแข่งขันกันสูง ขาดมาตรการปกป้อง สินค้าภาคการเกษตรของประเทศ

๒) ข้อจำกัดด้านนโยบาย กฎหมาย และระเบียบระหว่างประเทศที่ยุ่งยาก ซับซ้อน เปลี่ยนแปลงบ่อย ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว ความมั่นคง และยาเสพติด ทำให้นักลงทุน จากภายนอกขาดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในพื้นที่ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการนำเสนอข่าวสาร

๓) มีปัญหาน้ำมันเถื่อน ของผิดกฎหมาย ยาเสพติด แรงงานต่างด้าว และการถูกให้เป็น ประเทศที่มีปัญหาด้านการค้ามนุษย์กระทบต่อการทำการประมง โดยเฉพาะโรงงานปลาป่น ซึ่งใช้วัตถุดิบจาก อวนลาก และการส่งออกผลผลิตทางการประมงของจังหวัดที่กระทบจากการถูกตัดสิทธิทางการค้าจากปัญหา ประมง

๔) ความไม่ต่อเนื่องในการส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อย มีผลต่อความต่อเนื่องของการสนับสนุนเชิงนโยบาย รัฐมีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลแต่ขาดการ ๕ ผลักดัน ในระดับปฏิบัติ และการบูรณาการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำหน้าที่ ในการบริหารจัดการเขตอุตสาหกรรม

๕) การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศที่ชะลอตัวและมีภาวะผันผวนตามความ เปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำ การเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ราคาสินค้าทาง การเกษตรตกต่ำ ทำให้รายได้การส่งออกผลผลิต การลงทุนของจังหวัด และรายได้เกษตรกรของจังหวัดไม่ แน่นนอน

๖) ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนทำให้ธรรมชาติแปรปรวน เกิดอุทกภัย การกัดเซาะ ชายฝั่ง ส่งผลต่อความเสียหายของผลผลิตทางการเกษตรและวิถีชีวิตของเกษตรกร ทำให้ผลผลิตมีน้อย

๗) มีการแข่งขันอุตสาหกรรมประมงสูง ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติลดลงทำให้ต้องมีการ นำเข้า วัตถุดิบจากประเทศใกล้เคียง ซึ่งมีความไม่แน่นอนสูงในด้านราคา และปริมาณวัตถุดิบที่ผู้ประกอบการ จะต้องใช้ในกระบวนการผลิต

๘) นโยบายด้านการศึกษาจากส่วนกลางในการส่งเสริมการศึกษาในพื้นที่ไม่แตกต่างจาก ที่อื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่สภาพปัญหา มีความแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถจัดการศึกษาเข้ากับบริบทของพื้นที่ได้ อีกทั้ง การจัดส่งครูคุณภาพมาในพื้นที่ ไม่ได้ได้รับการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และการจัดการศึกษาในอุดมศึกษาจาก ระดับอนุปริญญาไประดับปริญญาตรีไม่ครอบคลุมทุกสาขาวิชาทำให้ไม่สามารถสนองความต้องการของ ผู้เรียน ได้ ในด้านการไม่มีหลักประกันและการรับรองคุณวุฒิด้านการศึกษาของผู้จบอุดมศึกษาจาก ต่างประเทศ ทำให้ สูญเสียบุคลากรคุณภาพโดยเฉพาะการไปทำงานต่างประเทศที่ให้การยอมรับ

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๔)

๒) การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๒.๑) ผลการประเมินเชิงปริมาณ จากการประเมินผลโดยการสุ่มสอบถามองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี จำนวน ๗๐ แห่ง จากจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด จำนวน ๑๑๔ แห่ง ปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี มาประกอบและเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ใน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๒) จากผลการประเมินเชิงคุณภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด ปัตตานีมีความสนใจและได้นำเอายุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปเป็น กรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จากการสังเกตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่ง ได้นำส่ง แผนพัฒนาท้องถิ่นให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่ยุทธศาสตร์ของแต่ละแห่งมีความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๑) ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

๑.๑) การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานีมีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ได้อย่างตรงจุดและยั่งยืน

๑.๒) เกิดการบูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

๑.๓) ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และนำเสนอปัญหาความต้องการของท้องถิ่นตนเอง

๑.๔) การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้มุ่งสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ผลกระทบ

๒.๑) การแก้ปัญหาของประชาชนยังไม่มีครอบคลุมในบางประเด็นปัญหา ต้องอาศัยความคิดเห็น การมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกฝ่าย ชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

๒.๒) งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข

๑) ปัญหาและอุปสรรค

๑.๑) งบประมาณในการดำเนินการจัดระบบบริการสาธารณะไม่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของประชาชน

๑.๒) การนำเสนอข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายไม่ครอบคลุมทุกด้าน ทำให้ยุทธศาสตร์การ พัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจะไม่ครอบคลุมในบางประเด็นยุทธศาสตร์

๒) การดำเนินงานที่ผ่านมา การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และ กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ในการจัดทำและประสานแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็น กรอบและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนา ท้องถิ่น เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชน และสอดคล้องตามแนว ทางการ ประสานแผนที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

๓) แนวทางแก้ไข

๓.๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชนทุกระดับเข้า มา มี ส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบในการกำหนดแนวทางพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

๓.๒) กำชับและขอความร่วมมือให้กลุ่มเป้าหมายตามสัดส่วนเข้าร่วมประชุม การจัดทำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการทำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลนาประดู่

๑ วิสัยทัศน์

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ เทศบาลตำบลนาประดู่ เมืองน่าอยู่ เชิดชูการศึกษา
วิถีประเพณีล้ำค่า น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ”

๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
และการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการส่งเสริมการบริหาร
ตามหลักธรรมาภิบาล การรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขโรค สาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีสุขภาพอนามัยที่ดี สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
๓. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
๔. วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบทอดให้คงอยู่สืบไป
๕. ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน
๗. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น
๘. บุคลากรของท้องถิ่นได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพมากขึ้น
๙. การให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔. คำเป้าหมาย

๑. การเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปีของถนนภายในเขตเทศบาลได้ก่อสร้างและปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน
๒. ร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนในเขตเทศบาลที่มีไฟฟ้า
๓. การเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ของประชาชนที่มีน้ำสะอาดใช้และเพียงพอตลอดปี
๔. จำนวนเกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๕. ร้อยละ ๑๐ ของประชาชนมีอาชีพสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้
๖. ร้อยละ ๑๐ ของประชาชนได้รับความรู้เพิ่มเติมในการประกอบอาชีพ
๗. เกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรทั้งด้านพืชและสัตว์ ปีละ ๑ ครั้ง
๘. ร้อยละ ๕๐ ของครัวเรือนที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต
๙. นักเรียนที่สามารถอ่าน เขียน และสนทนาภาษาต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๑๐. ร้อยละ ๑๐๐ ของนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและเด็กนักเรียนในโรงเรียนได้รับสารอาหาร ถูกต้องตามหลักโภชนาการ
๑๑. ประชาชนที่เข้าร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๑๒. การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
๑๓. ร้อยละ ๑๐ ของกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับความรู้ด้านการป้องกันและควบคุมโรค/สารเสพติด
๑๔. ร้อยละ ๑๐ ของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด
๑๕. ร้อยละ ๑๐ ของอุบัติเหตุลดลงต่อปี

๑๖. ร้อยละ ๑๐๐ ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับสวัสดิการต่างๆ
 ๑๗. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนในตำบลที่มีสุขภาพดี
 ๑๘. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ การคัดแยกขยะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐
 ๑๙. ร้อยละ ๒๐ ต่อปีของปัญหาขยะที่ลดลง
 ๒๐. ร้อยละ ๑๐ ต่อปี ของประชาชนที่หันมานุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
 ๒๑. ประชาชนมีความพึงพอใจในการใช้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี
 ๒๒. ร้อยละ ๑๐ ของการรับรู้ข่าวสารของประชาชน และการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ข้อมูล ข่าวสารที่ทันสมัย

๔. ตัวชี้วัด

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา เป็นขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรม ที่แต่ละองค์กรต้องระบุถึง ขอบเขตของกิจกรรมเป็นสิ่งที่สนับสนุนภารกิจหลัก และนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้อย่างครอบคลุม และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เทศบาลตำบลนาประดู่ จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนา ดังนี้

- (๑) มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภค
- (๒) การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- (๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๔) ประชาชน มีสุขภาพแข็งแรง
- (๕) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย
- (๖) ประชาชนได้รับการส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ
- (๗) ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๙) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์
- (๑๐) องค์การบริหารส่วนตำบล มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยและให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๑๑) ประชาชนนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

๖. กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และการพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๔. ส่งเสริมการสาธารณสุข การป้องกันโรค และการสุขาภิบาลชุมชน
๕. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต และความเข้มแข็งของชุมชน

๖. ส่งเสริมสนับสนุนการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ
๗. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
๒. ส่งเสริมพัฒนาสินค้าชุมชน
๓. ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ :การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม
๒. การรักษาความสะอาด การกำจัดขยะ ลดปริมาณขยะ การเฝ้าระวัง การบำบัด
และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ก่อสร้างและปรับปรุง ถนน ทางเท้า สะพาน และระบบระบายน้ำ
๒. ขยายเขตไฟฟ้าและพัฒนาระบบจราจร
๓. พัฒนาระบบการประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการส่งเสริมการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาล การรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

๑. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์
๒. ส่งเสริมการบริหารงานให้เกิดความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
๓. สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งภายในชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัย
๕. การรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
๖. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของประชาชนในพื้นที่
ทรงเป็นประมุข
๗. ส่งเสริมความปรองดองสมานฉันท์
๘. ส่งเสริมค่านิยมหลักของคนไทย

๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลนาประดู่กำหนดจุดยืนทางการพัฒนา (Positioning) คือ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลตำบลนาประดู่

๘.ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลนาประดู่ มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการส่งเสริมการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาล การรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลนาประดู่ ด้วยเทคนิค SWOT Analysis

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒. ตั้งอยู่บนเส้นทางหลักซึ่งเป็นเส้นทางผ่านสู่จังหวัดยะลา ๓. เป็นเส้นทางผ่านสู่แหล่งท่องเที่ยว(น้ำตกทรายขาว วัดช้างไห้) เอื้อต่อการจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ๔. เป็นศูนย์กลางความเจริญ ทางด้านการคมนาคม การค้า ๕. เป็นที่ตั้งสถาบันการเงิน ส่วนราชการ (รพ.สต.) ในพื้นที่ ๖. เป็นชุมชนเก่า มีวัฒนธรรมประเพณีสืบทอดมายาวนาน ๗. ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับเนินเขา ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วม ๘. มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ๙. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน ๑๐. มีตลาดสดในพื้นที่ ๑๑. มีวัดนาประดู่ซึ่งเก่าแก่ ๑๒. มีสวนสาธารณะและแหล่งพักผ่อน ๑๓. มีแหล่งเรียนรู้ให้บริการ (ห้องสมุด) ๑๔. มีขนมเปียะ ข้าวแกงหม้อเขียว และชาลาเปา เป็นสินค้า OTOP ที่ขึ้นชื่อ ๑๕. งานป้องกันมีหน่วยกู้ชีพกู้ภัย ที่มีประสิทธิภาพ ๑๖. เทศบาลมีความพร้อมด้านสถานที่ในการให้บริการประชาชนและส่วนราชการในพื้นที่	๑. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราชพัสดุ ที่ดินการรถไฟ ๒. ขาดแหล่งน้ำสายหลักในพื้นที่ ๓. ลักษณะทางธรณีวิทยาชั้นใต้ดินเป็นหินแข็ง ๔. พื้นที่เทศบาลมีขนาดจำกัดยากต่อการขยายตัว ๕. ขาดสถาปัตยกรรมเชิงสัญลักษณ์ ๖. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเชิงเดี่ยว มีรายได้หลักมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ๗. น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ๒. มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข ๓. การบริหารท้องถิ่นมีเสถียรภาพ ๔. ลักษณะชุมชนเป็นแบบชนบท มีการพึ่งพาอาศัย เกื้อกูลกัน ๕. เป็นศูนย์รวมการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรตามฤดูกาล ๖. ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของเทศบาล ๗. มีทำเลทางเศรษฐกิจที่เหมาะสมในการทำกิจการต่างๆ ๘. ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีทางการสื่อสารมีความพร้อมทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น	๑. เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๒. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ๓. การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ๔. ประชาชนในพื้นที่มีความเหลื่อมล้ำของรายได้ ๕. เด็กนักเรียนต้องออกไปเรียนนอกพื้นที่ ๖. งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นมีจำกัด ๗. ขาดพื้นที่ในการกำจัดขยะที่เหมาะสม ๘. ประชาชนขาดความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น มีดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้ม
<u>ปัญหา</u> - การคมนาคมไม่สะดวก <u>ความต้องการ</u> - ต้องการถนนที่มีผิวจราจรที่ได้มาตรฐาน	ถนนแอสฟัลติก ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนหินคลุก ในเขตเทศบาลมีสภาพเป็นหลุมบ่อ มีฝุ่นมาก น้ำท่วมขังช่วงฤดูฝน	ชุมชนในเขตเทศบาล	เทศบาลตำบลนาประดู่ได้ทำการสำรวจถนนทุกสายในเขตเทศบาลที่ชำรุด และดำเนินการซ่อมแซมปรับปรุงและก่อสร้างถนนใหม่ ที่ได้มาตรฐาน ตามลำดับความสำคัญและความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ แต่ยังไม่ครอบคลุมทั้งหมดเนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้ม
<u>ปัญหา</u> ความปลอดภัยในการคมนาคม - ความปลอดภัยขณะขับขี่ยานพาหนะ และการสัญจรของประชาชนในเขตเทศบาล <u>ความต้องการ</u> - ต้องการให้มีกระจกโค้งส่องทางบริเวณทางโค้ง สามแยก และบริเวณจุดเสี่ยงอันตราย	- ถนนและซอยในเขตเทศบาล บริเวณทางโค้ง สามแยก บริเวณจุดเสี่ยง บางครั้งเป็นทางแคบ มีต้นไม้และสิ่งปลูกสร้างบังวิสัยทัศน์ในการขับขี่ ยานพาหนะ และบริเวณชุมชนซึ่งมีบ้านเรือนประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น ไม่มีลูกระนาดลดความเร็ว อาจก่อให้เกิดอันตรายกับเด็กเล็กและประชาชนที่สัญจรในบริเวณดังกล่าว	ชุมชนในเขตเทศบาล	เทศบาลได้ทำการสำรวจถนนและซอยต่างๆ ในเขตเทศบาล เพื่อดำเนินการติดตั้งกระจกโค้งส่องทางและเสริมลูกระนาดบริเวณจุดเสี่ยง แต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ
<u>ปัญหา</u> แหล่งน้ำ - ปริมาณน้ำดิบในการผลิตน้ำประปาเพื่อการอุปโภคบริโภคมีไม่เพียงพอ -คู/คลองระบายน้ำต้นเขิน - ระบายน้ำอุดตันส่งกลิ่นเหม็น <u>ความต้องการ</u> - น้ำประปาสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค	- น้ำดิบสำหรับการผลิตน้ำประปามีไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถให้บริการประชาชนได้ตลอด ๒๔ ชม. - คู/คลอง มีสภาพต้นเขิน ไม่สามารถระบายน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ชุมชนในเขตเทศบาล	เทศบาลใช้น้ำจากแหล่งน้ำใต้ดินในการผลิตน้ำประปา ซึ่งเทศบาลได้ทำการสำรวจและขุดเจาะเพิ่มเติมและขยายเขตให้ครอบคลุมทุกชุมชน แต่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหานี้ในระยะยาวเทศบาลจึงขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างระบบผลิต

ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้ม
- ขุดลอก คู/คลองระบายน้ำในเขตเทศบาล - ขุดลอกแหล่งน้ำตามธรรมชาติ			
<u>ปัญหา ไฟฟ้า</u> - ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ - ไฟฟ้าสาธารณะชำรุดไม่ได้รับการแก้ไข <u>ความต้องการ</u> - ต้องการไฟฟ้าส่องสว่าง เส้นทางสาธารณะและบริเวณจุดเสี่ยง	ไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณถนนและพื้นที่สาธารณะมีไม่เพียงพอ	บริเวณถนนสายหลักและบริเวณถนนสายรองที่เป็นทางแยกร่วมของทุกชุมชนในเขตเทศบาล	ดำเนินการสำรวจไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อทำการเปลี่ยนและซ่อมแซมให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ รวมทั้งเร่งดำเนินการติดตั้งไฟส่องสว่างบริเวณจุดเสี่ยงที่คาดว่าจะเป็อันตรายเพิ่มเติม
ด้านความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย			
ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้ม
<u>ปัญหา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</u> - ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด - ปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ <u>ความต้องการ</u> - ติดตั้งกล้องวงจรปิดบริเวณชุมชนและจุดเสี่ยง	จากปัญหายาเสพติดและสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรม และความรุนแรงในพื้นที่บ่อยครั้ง	ชุมชนในเขตเทศบาล	- รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันวางมาตรการรักษาความปลอดภัยและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในพื้นที่ในส่วนของเทศบาลตำบลนาประดู่ได้มีการสำรวจจุดเสี่ยงและตั้งจุดตรวจและทำการติดตั้งกล้องวงจรปิดในบริเวณดังกล่าว แต่ยังไม่ครอบคลุมเนื่องจากปัญหาด้านงบประมาณ

ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต			
ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้ม
<u>ปัญหา</u> - ขาดความรู้ด้านการส่งเสริมอาชีพ - ขาดความรู้ในการป้องกันโรคเช่น ไข้เลือดออก <u>ความต้องการ</u> - ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ - จัดให้มีการรณรงค์เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการป้องกันโรค	- ในชุมชนมีกลุ่ม องค์กร และ เครือข่ายต่างๆที่หลากหลาย เช่น ชมรมผู้สูงอายุ กลุ่มอาชีพต่างๆ ส่วนใหญ่มีการดำเนินงานที่ไม่ต่อเนื่อง ขาดความเข้มแข็ง - ปัญหาการแพร่ระบาดของโรค ไข้เลือดออก ยังเป็นปัญหาที่ต้องเฝ้าระวังในพื้นที่ เนื่องจาก ประชาชนยังไม่เห็นความสำคัญเท่าที่ควรกับการป้องกันและกำจัดพาหะนำโรค	ชุมชนในเขตเทศบาล	- เทศบาลจะติดตามการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจ ในการบริหารจัดการกลุ่ม การให้ความรู้และพัฒนา รวมทั้งการสนับสนุนงบประมาณ - เทศบาลได้ร่วมกับ รพ. ส่งเสริมสุขภาพตำบลนาประดู่ ในการให้ความรู้แก่ประชาชน เกี่ยวกับ อันตราย การแพร่ระบาด และการ
			ป้องกัน ที่ประชาชนสามารถดำเนินการเองได้ และมีการติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการพัฒนา ศักยภาพ อาสาสมัคร สาธารณสุข เพื่อให้ความรู้ ติดตามดูแล และ ช่วยเหลือประชาชน ได้อย่างทั่วถึง

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มน
ปัญหา - การกำจัดขยะมูลฝอย ความต้องการ - พัฒนาระบบบริหารจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ - การรณรงค์และสร้างจิตสำนึกในการคัดแยกและลดปริมาณขยะ	ขยะมูลฝอย จากบ้านเรือนประชาชนในเขตเทศบาลมีปริมาณ ๓ ตันต่อวัน (ข้อมูลจากกองสาธารณสุข) ซึ่งขยะดังกล่าวไม่ได้มีการคัดแยกจากบ้านเรือนประชาชนก่อนที่จะนำมาทิ้ง	ชุมชนในเขตเทศบาล	เทศบาลตำบลนาประดู่รณรงค์และสร้างความเข้าใจกับประชาชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการคัดแยกขยะก่อนนำมาทิ้ง และปรับปรุงระบบการจัดเก็บให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถช่วยลดปริมาณขยะและลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บได้
ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น			
ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มน
ปัญหา - ขาดการให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิ	ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่นยังไม่มีการรวบรวมและให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อนอนุรักษ์และ	ชุมชนในเขตเทศบาล	เทศบาลตำบลนาประดู่ร่วมกับส่วนราชการและบุคคลที่เกี่ยวข้อง สืบค้นศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ปัญหา/ความต้องการ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มน
ปัญหาท้องถิ่น ความต้องการ ส่งเสริม อนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	สืบทอดศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม		เพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่เยาวชนได้เรียนรู้และสืบสานให้อยู่ร่วมกับท้องถิ่นต่อไป

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลนาประดู่ เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่นอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของเทศบาลตำบลนาประดู่ โดยเทคนิค SWOT Analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลนาประดู่ในภาพรวม ดังนี้

๑. จุดแข็ง (Strength-s)

- ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ตั้งอยู่บนเส้นทางหลักซึ่งเป็นเส้นทางผ่านสู่จังหวัดยะลา
- เป็นเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว (น้ำตกทรายขาว วัดช้างให้) เอื้อต่อการจำหน่ายสินค้าและของฝาก ของที่ระลึก

- เป็นศูนย์กลางความเจริญ ทางด้านการคมนาคม การค้า
- เป็นที่ตั้งสถาบันการเงิน ส่วนราชการ (รพ.สต.) ในพื้นที่
- เป็นชุมชนเก่า มีวัฒนธรรมประเพณีสืบทอดมายาวนาน
- ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับเนินเขาไม่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วม
- มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา
- มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน
- มีตลาดสดในพื้นที่ทั้งประเภทที่ ๑ และ ๒
- มีวัดนาประดู่ซึ่งเก่าแก่
- มีแหล่งเรียนรู้ให้บริการ (ห้องสมุด)
- มีขนมเปี๊ยะ ข้าวแกงหม้อเหี่ยว และซาลาเปา เป็นสินค้า OTOP ที่ขึ้นชื่อ
- เทศบาลมีความพร้อมด้านสถานที่ในการให้บริการประชาชนและส่วนราชการในพื้นที่

๒. จุดอ่อน (Weakness-w)

- พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราชพัสดุ ที่ดินการรถไฟ
- ขาดแหล่งน้ำสายหลักในพื้นที่
- ลักษณะทางธรณีวิทยาชั้นใต้ดินเป็นหินแข็ง
- พื้นที่เทศบาลมีขนาดจำกัด ยากต่อการขยายตัว
- ขาดสถาปัตยกรรมเชิงสัญลักษณ์
- ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเชิงเดี่ยว มีรายได้หลักมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค

๓. โอกาส (Oportunity – O)

- ชุมชนมีความเข้มแข็ง
- มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข
- การบริหารท้องถิ่นมีเสถียรภาพ
- ลักษณะชุมชนเป็นแบบชนบท มีการพึ่งพาอาศัย เกื้อกูลกัน
- เป็นศูนย์รวมการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรตามฤดูกาล
- ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของเทศบาล
- มีทำเลทางเศรษฐกิจที่เหมาะสมในการทำกิจการต่างๆ
- ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีทางการสื่อสารมีความพร้อมทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น

๔. อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat – T)

- เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่
- ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
- การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่
- ประชาชนในพื้นที่มีความเหลื่อมล้ำของรายได้
- เด็กนักเรียนต้องออกไปเรียนนอกพื้นที่
- งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นมีจำกัด
- ประชาชนขาดความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนา ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม	๑.การศึกษา ๒.การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	-กองการศึกษา	สำนักปลัด
๒	การพัฒนาเศรษฐกิจ	การเศรษฐกิจ	๑.การเกษตร ๒.การพาณิชย์	-กองช่าง	กองสาธารณสุขฯ
๓	การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ	บริการชุมชนและสังคม	๑.การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ ๒.เคหะชุมชน	-กองการศึกษา -กองสาธารณสุขฯ	กองช่าง
๔	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	๑.เคหะชุมชน ๒.อุตสาหกรรมและ การโยธา	-กองช่าง -กองการประปา	สำนักปลัด
๕	การพัฒนาด้านการเมือง การ บริหาร และการส่งเสริมการ บริหารตามหลักธรรมาภิบาล การรักษาความมั่นคงและ เสริมสร้างสันติสุข	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม บริหารทั่วไป	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.สร้าง ความ เข้มแข็งของชุมชน ๓.รักษาความสงบ ภายใน	-สำนักปลัด -กองการศึกษา -สำนักปลัด	กองการศึกษา กองสาธารณสุขฯ กองช่าง